

ABONAMENTUL

Pe un an . 28 Cor.
Pe un um. . 14 .
Pe o lună . 2.40 .

Numărul de zi pentru România și străinătate pe an 40 franci.

Telefon pentru oraș și comitat 502.

TRIBUNA

REDACTIA
și ADMINISTRAȚIA :
Strada Deák Ferenc Nr. 20.
INSERTIUNILE
se primesc la administrație.
Mulțumite publice și Loc
deschis costă fiecare șir
20 fileri.
Manuscripte nu să înapo-
liză.

Un grav denunț al trădătorului Mangra.

Vicarul trădător dela Oradea-Mare își continuă meseria sa de denunțant și trădător al neamului său. Stăm într-adevăr uimiți, de atâta decădere morală, la care poate ajunge un om, pe de-asupra și pe de-afară, ocupând încă și azi o înaltă funcție în ierarhia bisericii noastre, hrănindu-se la altarul românesc. Neamul nostru a avut mulți fii rătăciți, cari s'au făcut viața de grozava crimă a trădării de neam, dar e sigur că nici unul n'a fost de asemenea asta miserabilă a vicarului trădător. Aceștia erau niște simplii năimiți, cari n'au născut orice legătură cu neamul lor. Își căștigau dela dușmani pâinea miserabilă, pe care trebuiau să o merite, dar ca un om, să fie hrănit boerește din visteria bisericii și să pândescă toate ocaziile când să aduce mai multe stricăciuni neamului și bisericii sale, asemenea caz nu s'a mai văzut.

Avem de înregistrat o nouă ieșire a trădătorului vicar îndreptată împotriva partidului nostru național cu o perfidie și cu o încredință fără seamăn. Se pare că, urmasul trădător crede sosită vremea de a se arăta în tulburare, de a profita de nenorocirile disensiunii interne cari ne sfășie pe noi. În consecință, el, ca cel mai criminal și perjur, atrage atenția guvernului unguresc asupra cunoscutei ordinațiuni de dizolvare a partidului național, alui Hiero-

nymi. Vicarul șatanei, invocă duhurile rele asupra organizațiunii noastre de partid, ca guvernul să aibă o justificare că însuș românii o consideră de primejdioasă și ca prin urmare să o distrugă spunând că o face chiar în interesul poporului românesc.

Reproducem mai jos exhibițiile criminale ale trădătorului vicar, făcute în formă de interviu unei gazete ungurești. Ele trebuie să trezească toată atenția noastră a tuturor asupra uneltirilor acestui miserabil, care după ce a provocat actuala luptă fratricidă, pândeste acum să-și încoroneze opera: să distrugă cu desăvârșire partidul și poporul românesc să fie dus ca o turmă, sub conducerea vlădicilor, dependenți de guvern și firește sub conducerea sa.

Căci el, numai el a provocat și dezastrelor de azi, toată cearta care ne sfășie, toată perturbația asta gravă a vieții noastre de partid care ne mistue puterile într-o încăerare nebună a unora încontra altora. El, sguindu încrederea în cinstea oamenilor a deschis zăgăzul bănuelilor, a insinuărilor și a intrigilor care a nămolit și otrăvit întreaga noastră viață publică. Toată campania dusă împotriva noastră a „Tribunii” n'a avut altceva la baza ei decât aceste bănueli, insinuății și intrigi, de cari au de cari au profitat oameni de bună și de rea credință, și mai ales de reacredință, pentru ajungerea unor scopuri de ordin personal.

Dar dacă am ajuns odată până aici, este imposibil să mergem mai departe, fără a ne face înșine vinovați de conse-

cințele dezastruoase ale acestui război nefast. Continuarea mai departe a luptei ce ne sfășie, nu poate să aducă roade decât pe seama lui Mangra. Spectrul negru al camilafcei din Oradea-Mare ia să se și desemnează pe fondul întunecat al vieții noastre naționale.

Să nu căutăm, cine e vinovat, să nu ne pierdem în recriminări, acuzații și invinuiri: *vinovat rămâne cel ce nu încetează lupta!* Trebuie să simțim cu toții că o răspundere în fața lui Dumnezeu și a istoriei apăsă asupra noastră și că a sosit momentul să ne dăm ca frații mâna. Noi o întindem din nou, în toată sinceritatea sufletului nostru și inspirați de cea mai curată dragoste de neam. Membrii comitetului național se întrunesc Duminecă din nou în Orăștie, îi rugăm, în numele intereselor superioare ale neamului, să o primească.

Iată interviuul, trădătorului vicar apărut în „Nagyváradi Napló”:

— „Evenimentele ce s'au petrecut în jurul comitetului național român, fără îndoială își au importanța lor, dar nu sunt atât de grave în urmări, cum ar putea crede cei neinițiați. Comitetul înainte cu ani a avut greutate, a avut rol de factor politic, dar în vremile din urmă s'au deslănțuit în sânul partidului certuri interne cari au subminat autoritatea comitetului. În conducere sunt reprezentati mai mult advocați tineri, oameni doritori de a juca rol politic, cari în loc de năzuințe conștiente ocupă opinia publică românească cu chestiile lor personale. Dintre cei vechi, Dr. Gheorghe Pop de Băsești, Teodor Mihali și chiar Vasile Lucaciu în parte nu fac nimic împotriva frământărilor și terorismului din partid. Mai multă autoritate avea între ei Nico-

FOIȚA ZIARULUI „TRIBUNA”

Nicolae Iorga.

— Foiță originală a „Tribunei”. —

De D. Anghel.

Vorbim de un om, care astăzi a sfârșit prin căderea popular iar mâne sau mai târziu, va deveni o legendă și va trece, desigur, în lumea legendelor.

Astăzi nu se pare firese să fie așa cum este, astăzi toți îl cunoaștem sau credem că-l cunoaștem și măsurăm activitatea, ne lovim presensibil de universalitatea lui.

Pe de concret, peste haina lutului, înveșmântăm ca și noi toți, un sacou ori redingotă în zilele sărbătoare, poartă pe genialul-i occiput o pălămie sau un sombrero. Când însă toate acestea vor deveni inutile și vestmântul de stofă va dispărea împreună cu cel de lână și de celule, atunci numai se va reîntoarce și va răsufla pretutindeni, la capătul tuturor răscruceilor de unde se desprind cărările, ca supraomul Rosco, care a rămas deodată la cele patruzece ca barieră de asfalt și țarg.

Legendara figură a lui va reveni năluuitoare din paginile tuturor cărților și manuscriselor, din zărilor tuturor jurnalelor de pretutindeni și peste tot locul. Amintindu-se figura lui și când se va opera, povești vor umbla desigur, și metusamelicā îi vor dărui unii, puteri suptimeneși alții, căci altfel nici nu s'ar putea explica, dacă nu l-ai fi cunoscut și nu l-ai fi vă-

zut cum lucrează, când, ar fi putut să cristalizeze atâta muncă.

Povești vor umbla desigur ca de alt rege asirian se va spune poate că înfricoșat de curgerea vremii, el a hotărât să nu mai doarmă și să facă din noapte zi iar din zi noapte, ca biruind somnul să oprimească și timpul din mers și să-și supue voinței lui...

Capricioasa vreme însă, le schimbă toate și mi-a schimbat și silueta cea dintâi, pe care am cunoscut-o.

În orașul pe care l'am cântat, l'am văzut întâia oară și pe atunci era slab și desiriat, ca un turtur. Singuratic era și puțin iubitor de oameni afișând pretutindeni cu voință poate, paradoxa lui Ibsen că numai omul singur e tare.

Era un tânăr smolit la față, urzit din linii mixte, o siluetă bizară, târând după el și acuzând pe trotoar sunetul unui rețevci noduros, care-l întovărășea pretutindeni și pe care-l mânua cu destulă dexteritate....

Și silueta aceea de normalist juvenil, încă romanțios care atrăgea luarea aminte și care deja avea un început de popularitate, o întâlneam pretutindeni. Parcurgea spațiul, grăbit, totdeauna, înfloritele alei de tei ale Copoului trebuie să și-l aducă aminte, străzile și bisericile vechi pe care avea să le închidă în cuprinsul atâtor cărți mai târziu, deasemeni rafturile librăriilor în fața cărora cetea neobosit, între filele cărților, precum și toate priveliștile fugare care se răsfrângeau în ochii lui mari ca niște lupe, și tot ce-a fost în Iașul copilăriei mele și a lui, desigur, că nu l'a uitat.

Un singur om se bucura pe atunci de prietăreșugul solitarului, și acela era un tânăr cu mustața blondă, spânatic la față și cu ochii albaștri. Acela singur va putea povesti mai târziu amintirile vremilor acelor...

Simplificat de plete și cu apostolică și încălțită barbă, l'am regăsit mai târziu la Semănătorul.

Răposata revistă, trecea pe atunci printr-o criză, căci numai din crize — afară bineînțeles de epoca subvenționată de minister, când erau directori dnii Al. Vlăduț și Gh. Coșbuc, — a trăit Semănătorul, până la agonia finală.

Eram tineri pe atunci și ne trebuia un conducător, un tovarăș, însă, un sfătuitor și un prietin.

Semănătorul a mers și a creat curentul care îl știm cu toții. Cauzele desmembrării însă, au rămas ascunse și sunt multe. Printre altele voi spune numai, că cea dintâi a fost poate că personalitatea dlui Iorga se acuza prea covârșitoare și că el a uitat că și noi, ceilalți mai mărunți, aveam poate și noi o scânteie asupra căreia suflam cu desnadejde ca s'o mărim și că poate era ceva și în sufletele noastre că aveam și noi unele gânduri estetice ce poate nu se asemănau cu ale lui, și că frumosul, pentru uni din noi, era poate altfel decât acela pe care îl vedea el.

Apoi, gruparea, dacă avea să-l urmeze, trebuia să meargă unde merge și râul, și râul își târa imperios afluenții, acolo unde dau toate rîurile țării noastre, adică în politică. Acesta, ar fi fost un rău, desigur, căci toți acei ce am stărut în jurul dlui Iorga la „Semănătorul,” am

lae Oncu, dar chiar el a părăsit cel dintâi comitetul național.

Publicul românesc ar fi bun bucuros dacă comitetul și-ar înceta orice activitate. Lupta dintre *Tribuna* și *Românul* i-a adus pe Români și de altminteri înaintea dilemei de a nu ști de cine să asculte. Alți n'au putut să cetească decât cum oamenii partidului se insultă și injură reciproc și descoper rănilor partidului într'un șir neîntrerupt de desvăliri. Ar fi o adevărată ușurare pentru inteligența și preoțimea românească, dacă ar scăpa acum de sub coșmarul certurilor din comitet.

Despre activitatea comitetului acum nu vreau să fac declarații. Eu de mult nu mai am nici un contact cu oamenii aceia. De altminteri nici odată n'am fost membru al comitetului, numai odată am condus afacerile comitetului în mod provizoriu. De altă parte eu m'am împărtășit de destule atacuri pentru faptul că, ascultând de convingerile mele și ținând seama de binele obște, vestesc zădărnici mijloacele vechi ale politicii naționale românești și propag conlucrarea pașnică cu ungurimea. În ce privește comitetul am declarat deja în discursul meu rostit în ședința dela 2 Iunie a camerei deputaților, că numai bunăvoinței și toleranței guvernului are să mulțamească existența sa, căci doară ordinațiunea ministerială numărul 71 din 1894 a constatat că existența partidului național român e lipsită de orice bază de drept și dacă își va urma activitatea în direcția veche „se vor lua împotriva lui cele mai severe măsuri legale”.

Urmările desmembrării comitetului partidului național nu pot fi decât îmbucurătoare. Preoțimea română, care zăcea până acum sub jugul partidului național, se va scăpa de acest terorism și se vor întoarce la arhierii, conducătorii lor firești. Va urma aceea ce a spus contele Tisza: că poporul românesc va ști nu peste mult, unde să și caute conducătorii lui și fericirea. Nici unul nu a făcut până acuma parte din comitetul național și din pricina aceasta tocmai biserica și împreună cu aceasta, în interesul poporului, și arhierii nu au putut să vadă cu ochi buni activitatea comitetului național. Atunci când eu am cerut ameliorarea stării preoțimei gr.-orientale, am făcut mai mare serviciu preoțimei decât comitetul național, care a voit să câștige fericirea preoțimei clasei intelectuale și poporului cu o politică vie grandilocventă, cu injurii și lozinci false. Criza comitetului național va deschide în sfârșit ochii preoțimei române, pe care dacă o va perde partidul național, va perde pentru totdeauna și poporul dela sate.

sfârșit prin muncă îndărătnică și cinstită, a ne afirma cu toții, și a ne desvăli mult, puțin, personalitatea noastră. A urmat fiecare spre steaua ce-l chema și nu a fost un rău acesta, desigur.

Cele ce datoresc însă vremurilor acelor, în care am frecventat pe dl Iorga, e dragostea de țară și de neamul nostru, sânguința de muncă dată prin marele lui exemplu și pietate pentru tot ce e al neamului nostru, toate aceste sfinte și mari lucruri, pentru care-i mulțumesc cu recunoștință.

Tot din vremile acele, notez o impresie fugăre. E vremea, când se reacționa, cu vehemență și cu lucruri contondente chiar, în contra franțuzomaniei. Notez aceasta, pentru că dacă am fost fermecat și am visat cetind multe pagini scrise de acest mare scriitor, nu mai puțin am fost sguduit de elocvența lui tumultuoasă.

Era într'un amurg de Marte și grupuri turbulente de studenți, grăbiau, îngrămădindu-se în sala, unde astăzi răsună cântecile destrăbălate ale femeilor unui cabaret bucureștean.

Capete brune și blonde se îngrămădeau, o atmosferă de răsfrătire parcă plutea și o lumină tulbură năvălea pe geam. Sgomotul însă și discuțiile tăcură, un braț ridicat în aer, ca brațul unui alt Crist ridicat peste valuri potoli tumultul. Un cap de mag, înfășurat în barbă, apără și un glas în care vibrău toate emoțiile, o precipitare de cuvinte, o goană de propoziții, o fantasmă de fraze, se deslănțui în aer. O putere elementară de uragan, trecea în glasul acela, omul transfigură, ca un anacoret, ca un rătăcit din altă lume, vorbea făcând procesul boierilor de

Dacă prin urmare, în vremea din urmă, nu s'a putut atribui o însemnătate mai deosebită comitetului partidului național, totuși procesul lui de disoluție este un moment destul de important care să accelereze înființarea politicii sănătoase maghiaro-române.

Scrisoare deschisă către părintele Vasile Mangra.

De multă vreme am înecat în sufletul meu toată durerea, și mai vârtos resentimentul și toată revolta mea profundă, ce m'a cuprins, în momentul, când după o viață și luptă împreună de aproape 40 de ani sub steagul național, D-ta ai tradat neamul, ai tradat prietenii vechi, și mai tradat și pe mine, și ca transfug Te-ai așezat în tabăra dușmană.

Acum, când D-ta pomenești numele meu în „Nagyváradi Napló”, și-mi dai ocazie să mă declar, fac aci mărturisire publică de revolta mea sufletească, și în fața întregii obște românești Te acuz, că D-ta ești adevăratul autor și pricinuitoarea războiului și a întregului dezastru, ce bântuie astăzi neamul nostru, căci fără dezertarea D-tale, nu se putea ivi și nu se putea susține lupta de astăzi dintre frați, și nici adversarii noștri personali nu se puteau rezima pe infama acuzație, că noi avem de gând să lă urmărim calea tradiții.

Pentru aceasta, eu resping elogiile, ce mi-le faci D-ta în coloanele ziarului „Nagyváradi Napló”, pentru că dela un dezertor mai bucuros primesc injurii decât laude.

Dr. Nicolae Oncu.

astăzi, în comparație cu boierimea veche. Cuvintele lui biciuia, arzătoare, ironia își arăta dinții scilpitori, duișoia găsea culori de o frăgezime minunată, cugetarea aprindea licăriri fantastice și masa ceea de capete tinere, grămada aceia de energii, peste care trecea marele vânt al elocvenței, se pleca asemeni unui lan de spice, se îngemăna pierzându-și propria conștiință și făcându-se una. Un gest să fi făcut atunci domnitorul, un singur gest de răsfrătire și toată masa aceia docilă l'ar fi urmat ori unde și pretutindeni.

Și eu eram în masa aceia, și nu mai eram un tânăr ca acei în grămadă cărora eram pierdut. Eram un om încercat de întâmplările vieții și cu toate aceste mărturisese, i-aș fi urmat fără să stau un moment la îndoială. Era elocvența care antrenează nasele, suflul puternic care nu cunoaște stavilă, elanul neînfrănat care te duce la baricadă. El însă n'a făcut gestul acela care i-s'a atribuit mai târziu, ci cu vorbe domoale și liniștitoare a povățuit pe toți să se întoarne acasă. Elocvența însă nu cunoaște frâu și elanurile tinere nu li-se poate pune zăbală...

A venit însă și vremea răsplatei, și multguri rele au tăcut, nămolul de tină s'a zăgăzuit în altă parte, invectivele s'au lovit ca de un zid puternic și s'au dovedit neputincioase și cel atât pismuit și negat și-a deschis singur porțile și a intrat triumfător în templul, unde dacă ar avea mai multă energie ar reedita gestul lui Christos cu fariseii.

În fața acestei selecții umane, care desigur, nu pe cale naturală s'a făcut cum zic în fața acestor nimbați de virgula-sfântului Duh, pe

Adunarea dela Orăștie. După cum am mai anunțat, Duminică se va ține o nouă adunare poporală la Orăștie. Convocatorul iscălit, în frunte cu Dr. A. Vlad, de toți fruntașii noștri de prin părțile acele, este o garanție că adunarea va reuși splendid. Indemnăm și noi pe cetitorii noștri și pe toți aderenții partidului național să participe în număr cât de mare la această adunare, în care se va discuta situația politică, votul universal și proiectele militare.

Regele Carol despre căderea creștinilor-sociali. Ziarul „Pester Lloyd”, are o telegramă din Viena, în care se susține, că un personaj politic a avut o convorbire cu Regele României. Se spune că în această convorbire, regele Carol s'ar fi pronunțat asupra căderii creștinilor-sociali și ar fi spus că chiar și Lueger, într'o convorbire ce a avut cu M. Sa, când făcuse o vizită României, ar fi zis că partidul lui atât de încheștat atunci, va suferi o înfrângere mare după moartea lui. Cuvintele aceste se vor putea desminti, dar adevărul rămâne confirmat de fapte deosebit de elocvente.

Adunarea dela Lugoj. „Libertatea” dela Orăștie scrie: De au mers toate frumoase la Lugoj: că s'a văzut lume multă, că s'a văzut însuflețire națională, că vorbitorii au fost adesea întrerupți de aprobările și aplauzele adunării, — un lucru s'a făcut fără tact: câțiva vorbitori s'au lăsat în aceste elipe sărbătorești, în fața poporului, răpiți de patima uritei hărțuieli dintre cele două foi dela Arad și a oamenilor din jurul lor, și au izbuenit, care mai coperit, care mai pe față, contra „Tribunei” și a oamenilor ce o susțin, iar dl Dr. Lueacu a atacat pe poetul iubit și stimat Goga, cu patimă nedreaptă. „Drapelul” însuși desaproabă aceste părți din vorbirile dela Lugoj prin aceea, că le lasă afară și nu le tipărește, deși a publicat pe larg vorbirile. — În fața adunării dela Orăștie nu stăruim mai pe larg asupra acestei lipse de tact, — vom reveni însă.

Congresul Italianilor expatriați. De câteva zile se ține la Castel Sant'Angelo din Roma un congres al Italianilor cari trăiesc afară din patrie, împrăștiati în diferitele colțuri ale lumii, unde cu munca și cu inteligența lor măresc bogățiile altor țări și fac cinste neamului lor. E foarte în-

care le-au pus-o nu știu cine pe frunte și care priveau la el, ca la o spaimă a vremii, l'am revăzut însfârșit triumfător.

În jurul potecoavei de lemn după care se adunase aucestralii nemuritori ca în jurul unei cea de taină, s'a frânt de acest apostol al vremilor noastre, pânca de lumină și energie pe care a plămădit-o el. Pe multe fețe am văzut trecând o înduioșare, pe multe altele, convingerea micimei lor, multe gesturi stânjenite am văzut ca și cum afirmău că întâmplarea i-a adus acolo și că ei n'au făcut nimic pentru aceasta. Mulți aveau aerul de a-și cere ertare. Exemplul energiei și a muncii neobosite intrase și acolo, suflul marilor isprăvi rătăcea și sub grinzile templului și tot ce era acolo, se bucura însfârșit că a venit un om...

Și acum, ca să isprăvesc, ca o dulce imputare față de cel ce-mi spunea odată că-mi prăpădese vremea inutil cântând florile, aceste minuni dumnezeiești care ne dau atâtă mulțumire, voi povesti că ultima dată când l'am întâlnit, l'am surprins cumpărând flori. Mușcate roșii, ca să rădă în glastre poate și un trandafir de lună, se vede și le privea cu o nețărmurită dragoste și eu îl priveam și eu care ar fi opinia lui, imi spusese și eu volumașul meu „In grădină”. Și dacă l'am întrebat decând i-s dragi florile, mi-a spus că și-a făcut o grădiniță la Văleni și când i-s'a urât de oameni și de documente se coboară în lumea lor și se desfătă zilnic, plivindu-le de buruiana rea ce le năpădește, regretând că nu poate face astfel și cu buruiana rea din omene...

Sanatorul Sf. Elisabeta.

duioșitoare și plină de învățăminte dragostea cu care Patria-mumă a primit pe acești fii răsleți. Cei mai de frunte oameni politici iau parte la lucrările congresului, la care au venit și consulii și delegații comerciali ai Italiei. Conducătorii statului au ținut să audă în persoană care e situația materială, culturală și politică a italienilor din diferite țări ale Europei pe unde trăiesc; care sunt nevoile și dorințele emigranților din departatele Americii și din răsăritul Asiei și ce s-ar putea face spre a veni în ajutorul lor — fără a se atinge susceptibilitatea guvernelor respective.

Ministrul nostru la Belgrad. Ugron István, noul nostru ministru plenipotentiar pe lângă curtea sârbească, a fost primit ieri în audiență particulară de regele Petru, căruia i-a prezentat scrisorile sale de acreditare.

Audiența a decurs între deosebitele solemnități.

Seara a avut loc în onoarea noului ministru un dîneu de curte.

Din Cameră. Discuția bugetului se apropie de sfârșit. Azi s'a votat și bugetul ministerului de justiție și s'a intrat în discuția bugetului ministerului de finanțe, cu care setermină discuția.

În ședința de mâine se va vota și acest buget, așa încât guvernul nici nu va fi nevoit să ceară noua indemnitate de o lună, având bugetul votat chiar înainte de 1 Iulie.

Ca și eri și alaltăeri, la ședința a luat parte numai un nefinsemnat număr de deputați.

Bietele noastre discuții.

Lui Dumnezeu și societății noastre toate i sunt cu puțință.

Este acum aproape un an de zile, de când în coloanele acestui ziar au început să se publice păreri obiective, pătrunse de o desăvârșită bună credință, prin cari se cerea o primenire a ritului luptelor noastre politice, delăturînd elemente incapabile așezate în frunte și întorcînd o concepție mai avansată, conformă cu pe cari le trăim, în mijlocul rîndurilor noastre zdrobite de dezastrul alegerilor din urmă.

Părerile aceste nu cuprindeau nimic deosebit, decât un adevăr, care la urma urmelor va trebui recunoscut de întreaga noastră obște, iar acei cari îl propagau nu făceau altceva decât își coborau pe hârtie cele mai curate credințe ale lor. Ce s'a întâmplat însă? Oamenii pe cari îi atingeau aceste păreri, în loc să arunce la o parte orice considerație de ordin personal, în loc să se resemneze și să privească liniștiți în fața adevărului nemilos, s'au burzulisit, s'au enervat și în graba lor de a amuți glasul care ar fi vorbit chiar și dacă ar fi tăcut ziarul nostru, s'au dat la fel și fel de acte, aci caraghioase, aci de un autoritarism medieval. Mă rog, cum e omul la mînie.

În primul rînd au pus la cale pe scribii unui tip, cocoțat în fruntea unui ziar național din neglijența conducătorilor noștri, să strănute pe fiecare zi că se necinstesc bătrînețele, că deja s'au lăsat, că ilustrul cutare s'a jertfit etc. etc. așa și așa, că asta nu se poate tolera etc. etc.

Noi ce era să facem în fața acestor deplasări ridicole, a unei chestiuni atât de serioase? Ne-am bălăbănit de vre-o câteva ori cu răposata „Lupta”, am dat lămuririle ce le credeam de cuviință și

ne-am văzut mai departe de treabă, propagând adevărul nostru de care ne însuflețeam din ce în ce mai mult și așteptînd de undeva un glas de om serios și cinstit, care dacă nu aprobă lucrul mânilor noastre să ne dovedească cel puțin contrarul. Am așteptat însă înzadar. Așa zisa discuție, deplasată odată, a pornit vertiginos pe calea apucată. Fruntașii noștri, găsind că este cu mult mai ușor și mai comod să ne dea la cap cu atitudini silite, l-au scociorit pe dl A. C. Popoviciu din București și s'au adunat chiar ei în comitet la Budapesta, declarîndu-ne, fără nici o cercetare, așa ne-tam ne-sam, trădători de neam și spărgători ai solidarității naționale. Că la producerea acestui act, am putea zice derizoriu dacă nu ar fi atât de trist, au conlucrat și mâni necurate, cari socoteau că prin distrugerea noastră își vor crea o situație din care să tragă bunișoare foloase personale, o știm, dar deocamdată aceste amănunte nu ne interesează. Destul că noi am fost declarați trădători și împotriva noastră s'a pornit o campanie urîtă, care și-a găsit apogeul și sfârșitul caraghios, prin broșura dlui Vaida. Că la ziarul nostru s'ar putea pregăti o tradare, era o insinuare atât de perfidă și fără temei, — coloanele noastre deschise desmînteau doar zilnic această minciună — încât publicul nostru a trecut peste ea cu un zâmbet disprețuitor.

Se înțelege, în fața acestei campanii, care țintea să ne șteargă de pe fața pămîntului — această lozincă s'at de venimș te ori a trebuit, duș

donăm p
enția ter
car

Cluj / Central University Library Cluj

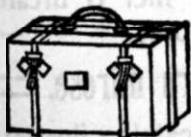
i
acu
hălă
veliște
lese ac
personal
cele mai
mlaștina v
Intr'ad
ste stări de
sunt cu put
bunului simț
cumpăt, care
vitatea situaț

Acum, am
sădejdeca că n
ror acestor miza
contemplată del
ajuns până la ac
cearcă să ne dist
nări populare
aplaudează

ștri au cavalerismul să fie foarte nelămuriți, iar autorizatul, această rușine a presei noastre, ne-avînd altceva de făcut, insultă redacția și pe colaboratorii noștri în modul cel mai ordinar. Traf-tir, reptilă, etc. curg zilnic asupra noastră din acest caval pe care'l socotim primejdios pentru sănătatea moravurilor noastre publice. Curg insultele numai cât, pe noi, toate nu ne mai ating și nu ne mai impresionează. Stăm impasibili în fața lor și ele au darul să ne trezească din ce în ce mai mult convingerea, că dreptatea este pe partea noastră și că punându-ne noi și pe mai departe în slujba acestei dreptăți, vom face un real serviciu neamului nostru. În lături deci cu toate considerațiile de ordin personal! Dl V. Goldiș și alții vor putea cumpăra pe toți cehanii ca să ne injure la gazeta, autorizată numai pentru insulte, iar fruntașii noștri sunt liberi să facă ce vor vrea în toate întrunirile publice ce le vor mai ține. Insulte-ne, calomnieze-ne, deie-se peste cap, noi ne vom vedea de treabă, propovăduind adevărul pe care noi îl socotim necesar de propovăduit. Vom rămâne deci, de astăzi înainte liniștiți și cu fruntea înseninată de idealul sfînt pe care îl urmărim, noi ne vom face datori

In preajma

m

Catalog gratuit.

Schmid
curelar și fabricant de
Budapesta, -VII.

cial, au fost câștigate de alt partid guvernamental, uniunea germană.

Bienert ar dispune deci și astăzi de o considerabilă majoritate parlamentară, dacă cooperarea partidelor germane cu partidul social-democrat, la alegerile de balotagii, n'ar fi influențat atitudinea politică a partidului creștin-social.

A fost numai o consecință logică a situației schimbate, când ministrul de comerț *Weisskirchner*, reprezentantul partidului creștin-social în cabinet, și-a dat demisia. Uniunea germană a ajuns partidul parlamentar cel mai puternic și ei i-se cuvine, deci, să aibă reprezentant în cabinet.

Demisia lui *Weisskirchner* (care până acum n'a fost nici primită, nici refuzată) a fost însă determinată și de motive de ordin tactic. Partidul creștin-social, lipsit de o conducere conștientă și activă (fostul șef *Gessmann* s'a dovedit incapabil de conducere), ar fi urmat fără zăgaz pe calea descompunerii. Noul șef, *Weisskirchner*, e chemat să reorganizeze partidul și să-i restitueze vaza și autoritatea pierdută în inertiei șefilor din urmă.

Demisia lui *Weisskirchner*, demisia ministrului *Glombin* și a ministrului *Polonilor* bătrâni cari nu și-au putut men-

Tratatul de împăcare.

În adunarea din Lugoj, dl. Dr. V. Branișce, în discursul său, a făcut următoarele declarații privitoare la cunoscutele tratative de împăcare a comitetului cu guvernul:

Ajuns aici în vorbirea mea, dați-mi voie să vă vorbesc acum și despre consfătuirile, cari au fost între guvern și partidul nostru, despre cari va aminti mult înbitul vice-prezident al partidului nostru și prezident al clubului dietal d. Dr. T. Mihali, spunându-vă că despre aceste voiu vorbi eu mai pe larg.

Este fapt cunoscut, că anul trecut după ce a venit la putere, a căutat ministrul prezident *Khuen Héderváry* atingere cu conducerea partidului nostru dietal. Este fapt, că noi am stat de vorbă, având în mai multe rânduri întâlniri cu ministrul prezident, desbătând la aceste prilejuri întrebarea dacă peste tot este cu putință o împreună lucrare între noi și guvern, care încă nu avea partid în dietă și al cărui program era încă de tot nedeslușit.

Înainte de toate se impune întrebarea, dacă peste tot bine am făcut că am stat de vorbă, când puteam simți, că cei ce se apropie de noi nu se apropie cu gând curat?

Eu vă răspund, că bine am făcut! Și iată de ce: Între armele luptei noastre este și aceea, că prin vorbiri, adunări, scrieri, căutăm să facem cunoscută lupta noastră, ca astfel să se țină totdeauna la suprafață și să se știe în tot locul, că până când nu se va face dreptate popoarelor din Ungaria, până atunci nu va fi pace în țara aceasta, până atunci nici țara aceasta și nici Monarhia nu-și poate împlini locul între celelalte țări ale Europei. Iar aceste convorbiri dintre conducerea de partid și ministrul prezident, despre cari s'a știut și afară de hotare, au contribuit foarte mult, ca să se realizeze o naționalitate.

că am fi pierdut simpatia. Ni-s'ar fi zis, că suntem niște încăpăținați și niște păcătoși cu cari nu se poate sta de vorbă. Doar tocmai asta este aceea ce tot voiesc să scornească dușmanii noștri despre conducerea noastră de partid. (Aprobări). Le-am fi dat acestora cea mai bună armă în mână contra noastră!

Și apoi nici nu este cazul întâi, când s'a stat cu noi de vorbă. Să nu merg mai departe decât la coală. Când a venit coală la putere ne-a chemat pe arhierii și pe mai mulți fruntași de ai noștri la o consfătuire, tocmai, cel puțin așa ziceau, ca să asculte de rerile noastre și să le caute leac.

Și după ce au spus arhierii noștri și fruntașii noștri ce aveau de spus, este cunoscut că tocmai contele *Apponyi* a fost acela, care s'a ridicat ca să spună că acum toate vor fi altfel, căci cu marele guvern național, cum se laudau ei, nu se mai potrivește a lucra cu împunsături de ac! O vorbă care am mai auzit-o apoi și dela altul!

Ei bine, pe cine judecă lumea, dacă acești fruntași și arhierii nu mergeau la consfătuire și nu spuneau acolo durerile poporului român! Negreșit că pe noi! (Aprobări). Așa însă vede lumea că vina nu este pe partea noastră, ci pe partea acelor, cari deși ne cheamă nu au nici curajul și nici priceperea ca să vindece această rană deschisă a țării! (Așa-i!)

Ai noștri și-au împlinit numai datorința când s'au dus și au arătat condițiile între cari se poate face pace, precum am atins deja aceasta mai înainte. Și vor trebui să-și dea datorința și de aici înainte. Ei nu s'au milogit și nu au abzis de drepturile poporului, ci s'au dus la chemarea sfințicilor Împăratului și Regelui și se vor duce și de aci înainte, când vor fi chemați de vre-un factor de seamă al țării, ca să spună rupt ales, cari sunt durerile poporului și care este calea îndrumării spre bine. Dacă cei ce ne cheamă nu primesc sfaturile conducătorilor noștri, nu e vina noastră. Ai noștri și-au făcut între toate împrejurările datorința!

Așa s'a întâmplat și când a venit contele *Khuen Héderváry* la putere, numai că între venirea lui *Khuen Héderváry* și a coală a fost mare deosebire.

Coală a venit cu mare alai, cu toba cea mare de lamă: Noi suntem marele guvern național, noi am atins constituția și așa mai departe, iar lumea noastră era orbită de strălucirea reclamei. Contele *Khuen Héderváry* a fost primit ca trădător de neam și vânzător când a venit. L-au poreclit „grănicear” atîmpinat în dietă cu calamară isbite de cap. Când a văzut *Khuen*, că nu o poate scoate la cale și s'a zis: Nu stă țara numai din șovinism, ci și din democrați, socialiști, radicali și naționaliști. Dacă nu se poate cu unii se poate cu alții! Și s'a adresat prezidentului clubului nostru astfel s'au început acele consfătuiri, la cari noi am fost chemați. Noi ne-am făcut datorința. Ne-am dus rupt ales, care este punctul de temelie pe care se poate o împreună lucrare, atât pentru interesele noastre de națională, cât și pentru interesele bine pricepute ale țării.

Dar ce s'a întâmplat? Până ce a stat cu noi de vorbă, au venit cu inecul cei ce i-au strigat mai înainte că trădător de țară și vânzător de neam și s'au dat după dăr. S'au înmuiat de-a binelea de spaima noastră, iar contele *Khuen* a ajuns tot acolo, unde s'a dat peste cap coală.

Cine pricepe politica și vede mai adânc în această bucatărie de strigoi, știe prea bine, că contele *Khuen* a ținut două fiere în foc, când a stat cu noi de vorbă ca să sperie pe ceilalți. Dacă reușește să-i sperie și se dau aceia după păr, e bine, iar dacă nu iar e bine, că încheie cu noi înțelegerea. Așa-i politica!

Noi însă am fost datori să răspundem la chemare și prin acest fapt, dacă nici nu am ajuns la înțelegere, am ajuns alt rezultat: Am scos și mai la suprafață chestia de naționalități, pe care nu o mai poate lua nimeni cu una cu două dela ordinea zilei! Dovadă, că îndată după înfringerea dela alegeri, a venit altul, tot în numele guvernului să îmbie pacea! Acesta o apucă însă pe altă coardă! El contele *Tisza*, care caută bună înțelegere cu noi, dar așa, ca noi să dăm acum de bună voie ceea ce nu ni-s'a putut lua cu puterea! Cu alte cuvinte după ce nu ne-au putut desființa naționalicește cu puterea, să ne desființăm noi acum de bună voie

venilor acreditabili se vând și pe lângă
țire în rate lunare fără nici o urcare
de preț — — —

țiment în trusouri pentru mirese. —
țicie trimite bogatul catalog ilustrat.

(Niciodată!) Să ne desbrăcăm noi de bună voie de sufletul nostru și să luăm altă conștiință. (Nu se poate!) Adevărat că nu se poate.

Și cu toate acestea rezultă din toate aceste un mare câștig pentru noi și anume: Tot mai mult și mai mult prinde convingerea, că față de noi nu pot ieși la cale cu puterea, că trebuie să o pornească pe calea bunei înțelegeri, pe calea bunei învoielii dela popor la popor. Tot mai mult prinde rădăcini convingerea, că trebuie căutată o înțelegere pașnică, căci este cu neputință să cârmuiești o țară, făcând din o jumătate a țării patrioți și din cealaltă jumătate nepatrioți și trădători, căci această politică se răsună amar asupra țării întregi, și mai ales, după cum vedem cu ochii, asupra poporului în al cărui nume pretind a face această politică nevrozoasă.

Tochmai de aceea în propunerea de hotărâre ce o voi citi aici salutăm acele semne de pace ce se arată, dar spunem totodată că pace nu se poate, ori cât au dori-o, până ce nu se va îngrădi cu legi dreptul poporului la ființa sa proprie națională.

Vom da mână de ajutor tuturor încercărilor serioase de pace, dar nu ne lăsăm amăgiți de vorbe, ci așteptăm fapte neîndoioase, cari să dovedească că guvernele se lapădă de politica puterii și caută buna înțelegere după cum o spunem aceasta în propunerea ce voi citi acum.

Scrisori din București.

Peripețiile unui haiduc. — Soldații și munca câmpului. — În contra intervențiilor.

București, 9 Iunie.

Nu de mult starețul mănăstirii Gorovei a făcut parchetului din Dorohoi un denunț, prin care acuza pe călugărul Dionis Codău că ar fi comis mai multe eserocherii, storceând dela credincioși bani, pe cari spunea că-i dă pentru zidirea unei biserici, pe când în realitate îi oprea pentru dânsul. Călugărul acuzat a fost chemat la judecătorul de instrucție, a prezentat chitanța despre felul cum a întrebunțat banii adunați și a fost pus în libertate, dovădindu-se acuzația de neîntemeiată. Cazul a ajuns în publicitate și cu această ocazie s'a vorbit mult despre trecutul acestui călugăr bătrîn, care azi își petrece viața colindând mănăstirile din țară și sf. Munte și rugându-se pentru iertarea păcatelor.

Călugărul Dionis Codău era mai acum patruzeci de ani vestitul haiduc Dumitru Codău, care teroriza județele din nordul Moldovei, precum și ținuturile învecinate din Bucovina și Basarabia. Fiu de oameni cu dare de mână, alintat și iubitor de petreceri, într-o bună zi, văzându-se fără parale într-o ceată de hoți și începe a prăda pe proprietarii din Dorohoi și Botoșani. Prin îndrăzneala lui, devenise temut și în scurt timp faima i-se duse departe. Peste măsură de dibaciu, el știa să scape de puterile care-l urmăreau și nu arareori, în timp ce oamenii stăpânirii păzeau casele ciocoiești, el pătrundea înăuntru, jefuia pe proprietar și dispărea ca o nălucă. Pe capul lui se puse un premiu de cinci mii de lei, dar toate încercările de a-l prinde au rămas zadarnice.

Chiar în acest timp haiducul Codău trimise proprietarului Iancu Docan din Dimacheni, județul Dorohoi o scrisoare prin care îi cerea suma de 150 de mii de lei. Proprietarul, amenințat cu moartea, anunță autoritățile. O puternică gardă de călărași fu trimisă să păzească curtea boierească. În ziua fixată însă, Codău, travestit în regustor de grîne, veni la Docan, îl jefui de suma de 50 de mii de lei și trecu granița, la Cernăuți, unde tocă banii. Despre o altă ispravă a lui se vorbește de asemenea mult.

Un proprietar grec, anume Paoli, fiind bolnav, trimise după preot să-l spovedească. Preotul veni. Dar nu era preot, ci era haiducul Codău travestit, care, după ce depărtă pe toți de lângă bolnav, îl legă la gură, îi luă suma de 150 de mii de franci și se depărtă.

Despre multe isprăvuri ale lui povestesc bătrînii și povestește și el, acum, după ce a fost prins și și-a făcut pedeapsa, tăind sare timp de 20 de ani la Târgul Oena. După ce a fost pus în libertate, Codău a intrat într-o mănăstire, căutându-și de mântuirea sufletului. Din puținul ce-l adunase robind atâția ani a făcut fel de fel de milostenii, ajutând pe nevoiași și dând ajutor la clădirea

bisericilor. Și astăzi mulți, văzând binefacerile lui se roagă să-i ierte Dumnezeu marile păcate din trecut.

*

Până acuma, în timpul secerișului, proprietarii se adresau, ne-având destui oameni, comandantilor de regimente, cari le puneau la dispoziție soldați, cu cari adunau recolta. Soldaților li-se plătea ca ori și cărui muncitor agricol. Din sumele primite, ei aveau să dea jumătate pentru fondul regimentelor. Se întâmplau de multe ori cazuri curioase. Soldații trimiseși la munca câmpului erau tratați prost de arindași și proprietari, li-se dădea hrană proastă și ei nu puteau să protesteze în contra acestui fel de a se purta cu dânsii, dat fiind faptul că erau trimiși acolo din partea comandantului lor. Presa s'a ocupat de multe ori cu astfel de cazuri. S'a cerut chiar să nu se mai dea voce ca soldații să fie lăsați la munca câmpului. Cum însă lipsa de brațe este așa de simțită această cerere n'a putut fi satisfăcută. Ministerul de război a luat însă o serie de măsuri, cari vor face să înceteze neajunsurile observate până acuma. Astfel s'a dispus ca soldații să nu mai fie trimiși din oficiu să lucreze la particulari în rînd cu toți muncitorii. Comandanții de corpuri sunt însă autorizați a întocmi listele de oameni, cari vor de bună voie să meargă la lucrul câmpului. Agricultorii se pot adresa cu oferte comandantilor de corp, cari vor pune aceste oferte în vederea celor ce și-au exprimat dorința de a se angaja. Numai în cazul când oamenii le convine ofertul ei vor fi angajați. Plata va fi a lor întreagă, iar pentru repararea hainelor, agricultorii vor trebui să facă ofertă deosebită. Până acuma sumele necesare pentru acest scop se luau dela soldații obligați a da jumătate din plata lor regimentului. Comandanții de corp vor lua toate măsurile ca trupa să fie bine îngrijită și bine hrănită.

Aceste dispoziții au fost primite cu satisfacție de opinia publică și de presa, care în atâtea rînduri a protestat în contra felului cum erau tratați soldații trimiși să lucreze la proprietarii agricoli.

O altă dispoziție salutară în armată a fost luată cu privire la amutările ofițerilor. Se știe în deobște ce mare rol au în viața noastră publică intervențiile. Altfelul am vorbit despre „Domnul care intervine”, tipul a cărui viață n'are alt scop decât acela de a trece drept om cu vază și care are aerul de a susține că situația fiecăruia dintre cunoștințele sale se datorește faptului că a intervenit el pe lângă cutare sau cutare persoană.

È un păcat al vieții noastre de pretutindeni. Fără intervenție, fără recomandatie ni-se pare că nu se poate face nimica. Se fac intervenții pentru numirea în slujbă, pentru primirea unui ajutor din fondul mînelor, pentru a „lua” ceva dela cutare instituție, pentru înaintări, pentru tot ce vrei. Din viața hamală burgheză, obiceiul a trecut și în armată și, spre a nu se înrădăcina și aici, ministrul de război a procedat chiar dela început cu energie. Căci în armată trebuie să se facă atât înaintările, cât și mutările așa după cum cere interesul acestei instituții, care este scutul și garanția neamului și a țării. S'a dat deci un ordin, care s'a citit zilele acestea înaintea ofițerilor din toate garnizoanele din țară. În acest ordin se arată că mutările de ofițeri nu se fac decât pe cale ierarhică. Dacă însă o mutare de ofițer va veni direct dela minister, atunci comandantul regimentului să știe că această mutare s'a făcut prin intervenție și, ca pedeapsă să scrie în memoriul ofițerului respectiv vorbele: „Uitat prin intervenție”.

În chipul acesta s'a pus capăt ori-cărei încercări din partea „domnilor cari intervin” de a-și îndeplini rolul, căruia s'au dedicat. Căci nu se va găsi ofițer care să primească să i-se noteze în memoriu că a fost mutat grație intervenției cutărei persoane simandicoase.

Incoronarea regelui George al Angliei.

În fața membrilor casei domnitoare, a reprezentanților suveranilor, a corpului diplomatie și a membrilor corpurilor legiuitoare, regele Gheorghe al Angliei, a primit ieri din mâna metropolitului de Canteburg, coroana Angliei, semnul constituțional al domniei sale.

Jurând pe biblie, a promis ținerea constituției. — Acest act al încoronării, care pentru alte țări trece în domeniul formalităților, pentru Anglia înseamnă, că regele, care și până acum a cârmuit destinele țării sale, numai din acest moment este domnitorul constituțional al poporului. Este confirmarea domniei din partea supușilor.

Toată pompa și măreția ce s'a putut aduna cu acest prilej s'a arătat în impozanta catedrală a Londrei, Westminster, unde s'a săvârșit actul încoronării. Orașul întreg pavoazat în modul cel mai fantast, populația în haine de sărbătoare, tot ce se putea vedea, — arăta însemnătatea zilei aceste istorice, privită de o mare serbare națională. În tot se manifesta par'eă puterea, mărimea, acestei țări, care n'a dat o altă încoronare mai superbă mai splendidă, ca cea a regelui Gheorghe.

Coloniile și-au trimis reprezentanți în număr mare voind și astfel să asigure pe Suveranul lor alipirii a făcut adîncă impresie în populație, care a făcut dese ovațiuni reprezentanților. Dar cu toate aceste manifestări totuși rămâne ca ceva real și aproape inevitabil procesul de disoluție pornit în colonii.

Și realitatea contractează vădit cu serbarea mării acestei țări, ajunsă la apogeul puterii.

Recepția oaspeților la Londra.

În preziua încoronării perechea regală a primit în palatul Buckingham pe reprezentanții statelor străine, cari au fost prezentați de către ministrul de externe Sir Edward Grey. Printre cei dintâi a fost prezentat moștenitorul Germaniei și soția sa.

Seara a avut loc un mare prânz în palatul Buckingham: erau 560 de invitați.

Regele Gheorghe prezida la o masă: Regina la alta.

La dreapta Regelui era Prințesa moștenitoare a Germaniei și la stînga prințesa Iliga Chi a Japoniei. La dreapta Reginei erau Arhiducele Carl Frantz-Iosef; iar la stînga prințesa moștenitor al Germaniei și Prințesa Maria a României.

Tot seara a fost un bal splendid în Abert-Hall; au asistat numeroși invitați din lumea mare și din toate cluburile capitalei. Principii și reprezentanții străinătății au venit la bal la miezul nopții. Toți invitații erau în costume din timpul lui Shakespeare sau reprezentau personaje din dramele lui Shakespeare. Una din scenele cele mai strălucitoare a fost aceea care reprezenta curtea luxoasă a Reginei Elisabeta în anul 1598.

Printre oaspeți erau Principii moștenitori ai Turciei, României, Bulgariei, Greciei și Muntenegru cu prințese.

Ziua încoronării.

Dimineața la orele 4 douăzeci și una de detonături au anunțat ziua încoronării. Populația cu noaptea în cap circula în grupuri mari pe toate străzile silindu-se spre Westminster, unde s'a săvârșit actul încoronării. La gări era o aglomerație insuportabilă. Trenurile au transportat 50.000 de soldați, meniți să ridice aspectul sărbătorilor și totodată să țină ordine.

Străzile din apropierea palatului și catedralei la orele 8 au fost închise. Circulația oprită.

La orele 7^{1/2} se deschid marile porți ale catedralei. Mulțimea admiră trăsurile și costumele dignitarilor, cari se adună înaintea palatului așteptând sosirea perechei regale.

Catedrala Westminster.

Cu prilejul încoronării, catedrala Westminster a fost într-o câțva transformată. La intrare s'a ridicat un vestibul, care a fost împodobit cu obiecte vechi de artă, iar podinile acoperite cu covoraie de Persia. Pe amândouă laturile au fost ridicate tribune, cari duceau până în mijlocul

▼▼▼	= ANUNȚURI! =	▼▼▼
▼▼▼	se primesc cu prețuri moderate la administr. >Tribunel<.	▼▼▼

catedralei. La capătul tribunelor se afla un baldachin, sub care se aflau tronurile suveranilor.

Sosirea perechei regale.

Douăzeci și șase de detunături anunță plecarea perechei regale din palat, a cărei trăsură este înconjurată de o număroasă suită. Poporul la vederea cortejului regal a isbucnit într'un puternic urra, așa că nici chiar detunăturile nu se mai auzeau.

O altă salvă a vestit intrarea în catedrală. Erau orele 11, când trăsura regală s'a oprit înaintea catedralei, unde suveranii au fost întâmpinați de înaltul cler. Corul a cântat la intrare imnul regal. Perechea regală a ocupat loc în fața altarului, pe cele două tronuri ridicate în mijlocul bisericii.

Ceremonia.

Ceremonia s'a făcut conform tradiției. Partea întâi, constă din recunoașterea regelui din partea poporului. Mitropolitul prezintă pe regele: „Vă prezint pe regele George, — a spus Mitropolitul —, regele acestei țări”. — Voi cari ați venit să vă închinați lui, răspundeți de voiți să-l recunoașteți”. Drept răspuns a urmat intonarea imnului regal.

După acest act s'a ținut serviciul dumnezeesc. Simplu dar înălțător. Un episcop suindu-se pe anvon a adresat suveranilor o scurtă vorbire ocazională, conform ceremoniilor, prescise.

Mitropolitul a adresat apoi regelui întrebarea: „Ești aplicat să depui jurământul?” Regele a răspuns că recunoaște datorile față de poporul său, pe cari le va ține totdeauna în evidență. După acest răspuns regele s'a apropiat de altar unde înghenunchind, cu o mână pe biblie a rostit jurământul: „Tot ce am promis, voiesc să și îndeplinesc. Așa să-mi ajute Dumnezeu.”

A sărutat apoi biblia și a scris formula jurământului.

Incoronarea.

Regele s'a îndreptat spre tronul Sfântului Eduard de-asupra căruia patru lorzi țineau un baldachin. Mitropolitul a uns pe rege pe frunte, piept și mâni, după ce i-s'a legat sabia și i-s'a dat insigniile, ce reprezintă demnitatea și puterea țării. Luând loc pe tron, Mitropolitul a spus o scurtă rugăciune, cerind dela Atotputernicul coborârea în sufletul și inima regelui George a virtuților creștine. S'a apropiat de rege, și l-a încoronat. Deodată cu încoronarea toți peerii prezenți și-au așezat pe cap și ei coroana, erumpând cu toți în urale nesfârșite: „Trăiască regele”. O salvă de tunuri a trimis vestea despre actul încoronării, clopotele vibrau armonios și mulțimea repeta uralele, cari treceau în unde până la cele mai depărtate grupuri ale celor din afară.

A urmat apoi înghenunchiarea membrilor casei domnitoare, înaintea regelui.

Incoronarea Reginei.

După încoronarea regelui, s'a făcut încoronarea reginei, conform aceluiaș ceremonial ca al regelui.

Suveranii au luat cuminecătura, în timp ce corul cânta Te Deum.

Intoarcerea la Palat.

După terminarea ceremoniei perechea regală împreună cu asistența s'a reîntors la palat. Pe tot parcursul cortejului poporul a aclamat pe suverani. Ajungând la palat Suveranii au ieșit pe balcon arătându-se poporului, care în însuflețirea caldă ce îl cuprinsese a izbucnit din nou în puternice urale.

Sara a fost iluminată în întreg orașul.

Institutul Otteteleşanu.

Cu începerea viitorului an școlar 1911—12 se vor primi șaisprezece eleve în Institutul de fete dela Măgurele (Ilfov), fundat de Ioan Otteteleşanu și înființat de Academia Română, sub Înaltul Patronaj al Majestății Sale Regelui, cărora li-se vor da, conform dispozițiunii testamentare a răposatului fondator o creștere casnică și instrucțiunea cuvenită unei „bune mame de familie, fără pretențiuni sau lux”.

În tot timpul studiilor de 5 ani, elevele vor avea întreținerea în Institut și nu vor putea părăsi școala până la terminarea studiilor, afară de cazuri de forță majoră.

Sunt admise în Institut copile născute din părinți români săraci, pe deplin sănătoase cari până la 10 August 1911 au împlinit 12, dar încă nu 15 ani, au pregătirea ce să dă în școalele primare din România și au obținut la terminare cursului primar cel puțin media 7,50. Candidatele cu clase secundare au să prezinte certificatele de clase secundare având media cel puțin 6. Nu se admit dispense de nici un fel.

A doua soră nu poate fi admisă în Institut, decât numai după trecerea a cel puțin trei ani dela absolvirea celei dintâi.

Părinții elevelor primite în Institut nu pot să-și iee fiicele, de sfintele sărbători ori pe timpul vacanțelor în familie; Direcțiunea își rezervă dreptul de a da ori nu voie elevelor să petreacă în familie de vacanțe.

Părinții aspiranților ori reprezentanții legali ai acestora au să trimită la Academia Română — până la 10 August 1911 — cererile însoțite de:

a) act de naștere;

b) act de vaccină;

c) act de paupertate, liberat de autoritatea comunală respectivă, în care se vor arăta: profesiunea părinților, starea lor materială; în caz de vor fi pensioneri, cuantumul pensiunii, și numărul copiilor cu vârsta lor;

d) atestat școlar despre terminarea claselor primare.

Actul de paupertate trebuie să cuprindă toate datele arătate mai sus; în caz contrariu, el se va înapoia cu celelalte acte și nu se va mai face înscrierea.

Comisiunea Fundațiunii Otteteleşanu examinând actele și luând informațiunile ce va crede de cuvință, va dispune ca concurențele cari îndeplinesc condițiunile mai sus precizate, să fie supuse la un examen de primire, prin care se va constata gradul de pregătire în cece privește citirea și scrierea analiza etimologică și cea sintactică, cele patru operațiuni, geografia și istoria țărilor române.

Concurențele cari nu sunt din România se admit fără examen de primire, în virtutea atestatelor obținute în școalele similare din patria lor, și au să trimită la Academia Română, tot până la 10 August stil vechiu, cererile însoțite de actele enumerate mai sus, de un atestat medical și de o fotografie a lor. Actele în limbi străine vor fi însoțite și de traduceri lor în românește. Lipsa fotografiei atrage după sine neînscrisura între candidate și înapoierea celorlalte acte.

Academia își rezervă însă dreptul de a face admiterea definitivă a copilelor din afară de Regat numai după ce ele vor fi examinate de medicul Institutului.

Rezultatele examenelor se vor supune împreună cu toate actele, printr'un raport, Augustului Protector al Academiei Române, Majestății Sale Regelui căruia îi aparține a decide în privința primirii.

Examenele se vor începe în localul Academiei la 12 Septembrie 1911, ora 8 dimineața.

Cu începere dela 16 August părinții pot ridica actele de naștere, de vaccină și de studii, cu cari au înscris copilele.

No. 992. — București, 1 Iunie 1911.

Din străinătate.

Demonstrații antidinastice în Sobrația bulgărească. Joi s'a deschis în Tirnovo noul parlament al Bulgariei, pentru care alegerile s'au terminat zilele trecute.

Deși presa oficială a vestit străinătății că opoziția a eșit înfrântă din alegeri, demonstrațiile cari au avut loc cu prilejul deschiderii Sobraniei dovedesc că opoziția e nu numai puternică, numărând vre-o 90 de membri, ci inspirată și de sentimente antidinastice.

Intrarea Regelui Ferdinand în sala de ședințe a fost salutăată din partea guvernamentalilor cu însuflețite urale, cari însă au fost turburate de demonstrațiile opoziției.

Deputatul Stambolischi, membru al Ligei țăranilor, sculându-se în picioare, a strigat miniștrilor:

— *Ce caută aici Regele? Locul lui e afară, pentru-că noi ne-am adunat să-l judecăm!*

— *Jos Tarul!* au adăugat opoziționali. Guvernamentalii au răspuns cu urale.

Terminându-și mesajul de tron, în mijlocul unui sgomot necontentit, Regele Ferdinand a părăsit sala. Trecând pe lângă Stambolischi l-a privit cu asprime, fără să spună însă ceva.

INFORMAȚII.

A R A D, 23 Iunie n. 1911.

— **Buletin metereologic.** Institutul metereologic anunță vreme caldă și uscată. Prognoza generală e: Căldură, secetă.

Temperatura la amiază a fost 23-30% Celsius.

— **Boala d-lui Iorga.** *Primum dela corespondentul nostru: Dl Dr. I. Cantacuzino fiind chemat telegrafic la patul d-lui N. Iorga, care se află bolnav la Vălenii-de-Munte, a stabilit că dl Iorga suferă de apendicită.*

MOBILE

În cea mai modernă execuție se pot procura la:

pentru dormitor
sufragerie
locuțe, garton
în garnitură de
plele și de aramă
precum și covoare

C. W. Kessler

fabricant de mobile

Sibiu—Nagyseben, Str. Șaguna Nr. 7.

— **Caragiale în ungurește.** Ziarul unguresc „Világ”, din Budapesta, aduce în foiletonul de astăzi o traducere din Caragiale. Este tradusă „Nirvana”, în care distinsul nostru scriitor a redat cu atâta măiestrie, pe fostul lui prieten, Mihail Eminescu.

— **Prigonirea tricolorului.** Citim în „Foia Poporului”; Cu ocaziunea târgului din Savadislav (Săvăghisla, comitatul Turda-Aries), la mai mulți feciori și fete din jur, li-s'au luat tricolorul prin jandarmii din loc, dar un fecior n'a voit să-l dea odată cu capul. De unde-i nu știu!

Bravo ție Române!

— Din Tisa (com. Aradului) ni-se scrie că cu prilejul vizitei episcopului Ioan I. Papp, jandarmii au sechestrat dela locuitorii Petru Motica Crișan și Gheorghe Crișan Morariu tricolorul dela briu.

Ca să avem mai multă încredere în acțiunea de „împăcare” a guvernului.

— **Invățători noi.** Astăzi s'au terminat examenele de calificare învățătoarească la institutul pedagogic din Arad, presidate de dl *Vasile Goldiș* în calitate de comisar consistorial și cu asistența comisariatului ministerial Dr. Iosif Șeghescu. Examenele au decurs în perfectă ordine. Dintre 17 candidați au prestat examenul toți absolvenții din acest an, un lucru ce nu s'a mai întâmplat. Dintre cei vechi, 3 au fost avizați la examen corector din câte una-două studii, peste 6 luni, iar unul a fost avizat la repetarea întregului an.

— **Logodnă.** Ni-se anunță logodna d-soarei *Marioara Popa*, cu dl *Ioan Comaniciu*, din Sebeșul-Mare.

Felicitările noastre!

— **Porunca lui Tisza.** În țara noastră respectul legilor este dezvoltat într-o mare măsură. Chiar și legislatorii, cari la urma urmelor s'ar putea mulțumi cu crearea legilor, ne cum să le mai și respecteze, le țin ca orice muritor de rînd. Avem un nou caz care dovedește acest adevăr. În zilele trecute, contele Tisza István, voind să călătorească cu trenul la Budapesta, a întârziat. Ce era de făcut? Contele, autoritar cum este, a dat poruncă ca imediat să se telegraficeze la proxima gară, pentru că el trebuie să plece, el poartă doar întreaga răspundere. Trenul trebuie să se întoarcă înapoi! Șeful, înspăimântat de porunca nobilului conte, s'a executat și ce credeți, iubii cetitori? — Trenul s'a înapoiat, contele s'a urecat încurcându-se din sprâncene într'un compartiment și legile acestei țări au fost respectate ca nicăieri. Să se mai mire cineva acum, că legile de naționalități se țin atât riguros??

— **Procesul fraților Zsilinszky** Și azi s'a continuat în Giula interogatoriul martorilor, între cari însă nici unul n'a făcut declarații mai importante.

Părerile cu privire la sfârșitul procesului sânt împărțite. Se așteaptă însă condamnarea acuzatilor.

Sentința nu se va aduce decât mâine, Sâmbătă.

— **Duez condamnat la muncă silnică.** Din Paris se anunță: Curtea cu jurați și-a dat Miercuri sentința în afacerea Duez, fostul lichidator al bunurilor călugărilor. Duez a fost osândit la 12 ani muncă silnică și o sută lei amendă. Breton și Lefèvre au fost condamnați fiecare la câte doi ani de temniță, dar au obținut un termen de păsueală.

Daunele reclamate de administrația domeniilor vor fi stabilite mai pe urmă. Părțile civile celelalte au obținut cam 500.000 de franci.

— **Furtuni mari în România.** Din Brăila se anunță: Miercuri după amiază la orele 2 și jum. s'a deslănțuit o groaznică furtună asupra orașului nostru, smulgând pomii din rădăcină, înecând mai multe case, precum și fabrica de macaroane a d-lui Abali din port.

Toate elevatoarele, în număr de 12, ce se afla montate în port au fost luate de furtună și îngheșuite în dosul fabricii Violatos.

Elevatoarele prezintă mari avarii, iar elevatoarele dlui Leo Brer cu No. 4 și 2 au fost stricate cu desăvârșire.

Pagubele cauzate de furtună sunt foarte mari dar până acuma încă n'au putut fi stabilite complet.

— **Nouă răscoală țărănească în România?** Unele ziare ungurești încă au publicat, după niște știri false din România, că ar fi izbucnit nouă răscoală în județul Dolj. Aceste știri se desmint însă, prin următorul comunicat al ministerului de interne al României:

Unele ziare au publicat că în comuna Locusteni, județul Dolj, s'ar fi petrecut o răscoală printre țărani.

Iată cum stau lucrurile:

Secția de jandarmi Rôjiștea, având ordin în scris al judecătorului de ocol rural respectiv de a menține în posesie de vechi mandatar ai obștei locuitorilor cumpărători ai moșiei Fărcășani, din comuna Locusteni, a episcopiei de Râmnic, anume Gheorghe Ștefan Chertoiu, Mihail Mazilu și Ion Dumitru Anghel în ziua de 5 Iunie orele 2 și jum. p. m. aceștia s'au prezentat la secție reclamând că mai mulți indivizi au intrat pe moșie furând fânul.

Șeful secției, transportându-se la fața locului, a prins pe indivizii Iancu I. Popa, Ștefan Iacov Popa și Tudorache Iacov Popa din Locusteni, cu două care cu fân de pe moșie.

La oficiul postului de jandarmi, s'au adresat acte de darea în judecată a acestor indivizi, acte cari au fost înaintate parchetului.

În timpul cercetărilor, un număr de peste 80 locuitori, în frunte cu Gh. Marin Iordache, Tănase P. Vasile, Gh. I. Dumitru și Gh. Ivănescu, noii mandatar, cari au declarat că au să meargă să ia cu forța produsele de moșie.

Fiind somați de șeful secției să se împrăștie, aceștia s'au retras în liniște pe la casele lor.

La aceasta se reduce pretinsa răscoală din jud. Dolj.

— **Carierea unui bărbat politic.** Fostul ministru austriac cehul Praschek are o carieră dintre cele mai interesante. Fiu de țaran, născut în satul Neu-Bedeken, a urmat școala primară de acolo. Terminând a rămas acasă până la etatea de 21 de ani, când a fost înrolat la miliție, unde a servit trei ani. Apoi s'a însurat cu fata unui țaran din satul său, ducând gospodăria mică a părinților. Primind cu soția sa ceva zestre a intrat în politică. Peste scurtă vreme a fost ales deputat, cu program agrarian. Partidul Cehilor agrarieni, l'au ales nu peste mult de șef. Apogeul și l'a ajuns când ministrul președinte i-a oferit un loc în cabinetul său. De aici înainte a început să decline. N'a mai fost ales deputat, iar partidul la desavuat. Retrăgându-se de pe arena politică a început să-și aranjeze viața particulară. El om mare, iar nevastă-sa țărăncă! Starea aceasta nu-i convenea de loc. Voia cu oricepreț să se scape de nevastă-sa, pe care a internat-o într'un sanatoriu, iar mai apoi a pus-o sub tutelă, cu toate că femeia era deplin sănătoasă. Purtarea lui însă s'a răsunat cumplit. Candidând la alegerile parlamentare din zilele trecute, adversarii săi au adus în publicitate afacerile sale particulare. Alegătorii desgustați de procedurile sale neumane, urmate față de soția sa l'a părăsit cu toții. A primit abia vre-o câteva voturi.

— **Impăratul Wilhelm despre dezvoltarea Germaniei.** După cum se anunță din Brunnsbütelkog, împăratul Wilhelm a ținut la banchetul dat în onoarea lui, cu prilejul regatelor un discurs în care a spus următoarele despre dezvoltarea Germaniei: „M'a mișcat adânc salutul orașului Hamburg, precum și expunerea vorbitorului despre trecutul și prezentul Germaniei. Trecutul ne arată că dacă un popor voiește să se desvolte ca Germanii în cei 50 de ani din urmă, trebuie să ia în mână ciocanul dumnezeesc, cu care să îndepărteze zgura, sco-

țând la iveală oțelul. Ceace noi am pierdut în timpurile grele dinainte, am recâștigat cu mari efortări, pas de pas. În această situație, dacă voim să ne gândim și la dezvoltarea comerțului maritim, trebuie în ori-ce caz să fim în curat cu ideea, că comerțul maritim fără o flotă puternică este iluzoriu. În tot timpul domniei mele m'am străduit la întărirea flotei care aduce cu sine dezvoltarea comerțului maritim. Înflorirea lui însemnează puterea statului.

— **Cutremur de pământ în Sighetul Marmăției.** Din Sighetul Marmăției ni-se comunică că în oraș s'a simțit un cutremur de pământ care a durat vre-o 5 secunde. Cutremurul n'a adus stricăciuni.

— **Catastrofă de tren.** Acceleratul Ancona-Foggia (Italia) s'a ciocnit la gara Sanbenedetto-Tronto cu un tren de marfă. Doi pasageri au fost omorâți, mulți alți au fost grav răniți. Intre cei răniți se află și un renumit medic, profesorul Dr. Muri.

— **Veste despre moartea ex-sultanului Abdul Hamid.** În orașul Salonic se susține știrea despre moartea ex-sultanului Abdul Hamid care ar fi decedat zilele trecute în urma unui atac de neurastenii. Se zice că guvernul a făcut mușama cazul decedării, temându-se de vre-o izbucnire a nemulțămiiților aderenți ai vechiului regim. Locuitorii cu toate că moartea nu este confirmată în mod oficial susțin cu tărie că ex-sultanul a murit. Grupuri de oameni încunjură palatul în care a fost internat fostul sultan, insultând corpul de gardă care face servicii de pază. „Nu dați pe comediantii” — le striga soldaților, publicii, — și așa știm că Sultanul a murit.

După o altă versiune, Sultanul n'ar fi murit, ci se află numai pe patul de moarte. Se zice că se sosirea fratelui său actualul sultan în Salonic la apucat unele accese de furie căutând a se sinucide.

„Fratele meu n'are să mai mă afle în viață” — spunea nefericitul prizonier, rupându-și hainele.

Aceste două versiuni contradictorii așteaptă desmintirea oficioasă.

Dr. VICTOR GRAUR.

Medic universal, medic școlar calificat, profesor de igienă.

Institut de dantistică.

Arad, Andrassy-tér Nr. 22. — Etajul I în fața palatului administrativ (comitatului)

Mișcare culturală și socială.

Dela Concertul Nicu Corfescu. Pentru ceice l-au auzit și altă dată pe baritonul Corfescu concertul de ieri seară a fost o revelație. Nimeni nu ar fi bănuț în modelația profund vibratoare a vocii lui de bariton, o gamă elastică și puternică de tenor dramatic. Aria din „Ottello” cântată cu o delicată nuanțare, frazare impecabilă și o frumoasă coloratură marcată de vigurosul lui temperament, a fost unul din punctele cele mai succese, cântat afară din program, care a făcut să apară un nou Corfescu, pășind aproape de lumina unei noi și ademenitoare glorie. Restrînsul public care a savurat plăcerea acelor câteva clipe de delectare artistică a salutat cu un îndoit entuziasm în artistul operelor clasice pe cântărețul plin de foc al doinelor în care Corfescu știe pune un farmec și o putere de tot particulară. Când a cântat Oltule, Oltuțule, mica asistență într-o unanimitate și sinceră pornire recunoscătoare nemi a conținut aplauzele l-a silit pe Corfescu să apară din nou și-n aclamații nesfârșite a repetat doina.

De sigur ceice s'au abținut a nu lua parte la acest frumos concert, pot regreta cea mai bună ocazie când ar fi putut asculta un artist român, de reală valoare, cu atât mai mult cu cât vocea lui Corfescu pare a fi câștigat încă în strălucire și putere.

ECONOMIE.

Starea agricolă a României. Starea agricolă a țării, mulțumită ploilor din urmă, este multumitoare, dar pretutindeni mai înapoiată și mai puțin dezvoltată ca de obicei. În unele părți din județele Mehedinți, Vâlcea, Argeș, Dolj, Romanați, Olt, și Teleorman, unde ploile au fost puține, îmbunătățirea adusă sămănturilor, deși destul de mare, tot ar avea nevoie de ploi mai îndestulătoare.

Sămănturile de toamnă ca și cele de primăvară se prezintă bine pretutindeni, însă sunt relativ cam rare, puțin înfrățite și cu paiul mic; cele de toamnă s'au secărit și plivit de burueni.

Pomii au în general puțin rod și în multe părți chiar de loc; merii, perii și îndeosebi prunii au legat puțin de tot și afară de aceasta au fost atacați și de omizile, cari în acest an au fost pretutindeni în număr extraordinar de mare, distrugând, pe lângă pomi, pădurile de stejar și de salcie. A fost o adevărată invaziune de omizi, cu deosebire în partea de jos a țării.

Viile îngrijite și îngropate în cursul iernei, se prezintă bine, cealaltă sunt slabe și multe s'au uscat; vița a înflorit, însă are puțin rod; pretutindeni viile se sulfatează întâia oară, contra boalelor parazitare.

Secția industrială a Reuniunii economice române din Orăștie, și-a ținut Duminică în 18 Iunie adunarea generală ordinară, alegându-se pe un nou period de 3 ani comitetul următor: Președinte A. Cristea, vice-președ. Petru Ilieș, cassar Ioan Vărmăgean, secretar Petru Stăngu, controlor Ioan Ciontea, bibliotecar Petru Grozav, v.-bibl. G. Lazar și econ. și sub-cassar Adam Adamuțiu, în comitet s'au mai ales d-nii: Mihail Grof, Ioan Lazaroiu, Petru Corpade, Moise Gostae, Aurel Grădină, Iacob Herța, Simion Cărpinișan, Petru Sponsor, Ioan Balomiri, Nicolae Roman, Bruttus Brassai și G. Astăluș.

POȘTA REDACȚIEI.

Vasile Iotca, M.-Raena: Tragerea s'a amânat pentru la toamnă.

Poșta Administrației.

Sever Papp, Tinca. Am primit 14 cor. abonament până la finea anului 1911.

Redactor responsabil: Iuliu Giurgiu.
„Tribuna“ institut tipografic, Nichin și 1911.

REISZ MIKSA fabrică de MOBILE

în

Oradea-mare-Nagyvárad
Calea Rákoczi-ut No 14.
(Lângă Apolo).

GRUBER DEZSŐ
magazin de pălării și articole
de modă pentru bărbați.
Cluj-Kolozsvár,
Colțul străzii Wesselényi și Szép,
vis-à-vis cu hotelul »Fészl«

Noutăți în pălării de domni și copii, albituri, cravate și totfelul de articole.

Prețuri solide!

Serviciu conștiințios!

Aviz pentru sănătate!

Azi, când s'a pus în circulație atâtea medicamente numite miraculoase, dar, care tind însă numai la despoierea publicului, ne bucurăm, că putem atrage atențiunea publică asupra preparatelor pe cari, ca și serul Drului Ehrlich, a profesorului berlinez, contra molipsirii singelui, medicii le întrebuințează cu succes și pentru aceea și Exc. Sa ministrul de interne a permis punerea lor în circulație. Preparatele acestea se numesc:

Șpiritul Inda și Unsoarea Inda

despre cari revista „Kir. Természettudományi közlöny“ în Nrul 171 scrie următoarele: »In Ardeal în riul Olt crește un soi de burete mai cu seama lipit pe iazuri, care în comitatul Treiscaanelor din vremuri străvechi se folosesc cu succes contra durerilor reumatice și podagrei și care se pregătește, la ordin medical, în farmacia lui Balázsovich Sándor, din Szepsiszentgyörgy și care se pune în circulație în întreaga lume sub numirea de Șpirit Inda și Unsoarea Inda. Din experiență pot spune că succesul e sigur.«

Dr. Ștefan Szász.

Pe baza experiențelor proprii și a vindecărilor succese Șpiritul Inda și Unsoarea Inda, le recomandăm călduros pentru alinarea durerilor reumatice și de nervi, pentru că în scurtă vreme i-se obsearvă urmările vindecării.

Dr. cont. Vilma Hugonnay, Dr. Ludovic Rózsaffy, medicul șef al poliției reg. ung. de stat în Budapesta, Dr. Iuliu Tóthfalussy, medicul șef al căilor ferate reg. ung. din Budapesta, Dr. Rudolf Kállay, medic șef director de spital în Nyirelyháza, Dr. Iosif Szekeres, medic șef, dir. de spital în Nagykanizsa, Dr. Geza Hajniss, profesor priv. de univ. în Budapesta.

Dață locul mi-ar permite am putea să mai amintim numele multor medici renumiți, cari toți dovedesc, că Șpiritul Inda și Unsoarea Inda, sunt singurele preparate vindecătoare extern contra reumei, podagrei, durerii de membre, durerii de cap, boalei de nervi, junghiurilor în oase, mâncărimei, iar intern contra lipsei de apetit, de gât, și contra răgușelei. Unsoarea Inda se folosește numai extern și costă 2 cor. Șpiritul Inda se folosește atât extern cât și intern și o sticlă mare costă 2 cor., o sticlă mică 1 cor. În rubrica aceasta a avizului sanitar în fiecare săptămână vom publica părerea medicilor despre medicamentele cari sau dovedit de bune și a căror folosință o recomandăm cititorilor noștri. Șpiritul Inda și Unsoarea Inda le pregătește Balázsovich Sándor, farmacie la »Coroana« în Szepsiszentgyörgy de unde pentru 6 coroane se trimite franco în orice parte 3 porțiuni. Se capătă preste tot locul!

Dentist în Cluj.

NAGY JENŐ

„specialist pentru dinți artificiali fără pod în CLUJ-KOLOZSVÁR.
(La capătul străzii Jókai, în casa proprie.)
Pune dinți și cu plăire în rate pelângă garanță de 10 ani.

Dentist în Cluj.

Leon Tolstoi.

43

RĂȘBOIU ȘI PACE.

ROMAN.

Trad. de A. C. Corbul.

(Urmare).

Bătrînul prinț se sculă și întinzând scrisoarea fiului său:

— Ascultă, vorbi el, nu te îngrijă de nevastă-ta. Am să fac ce pot. Dă scrisoarea asta lui Kutuzow. I-am scris să-ți dea prilejul să te distingi, și să nu te țină multă vreme ca aghirotant; nu face parale. Spune-i că nu l-am uitat și că-l iubesc. Răspunde-mi cum te-a primit. Fiul lui Nicolae Andreevici Bolkonsky nu trebuie să datorească nimic protecției. Și acum, vino mai aproape.

El își duse fiul în fața biroului, împinse un resort, scoase un saltar și din el un caet scris cu slovă groasă, strînsă și rotundă.

— Fără îndoială voi muri înaintea ta. Aceste sunt memoriile mele. Le vei da împăratului după moartea mea. Tot aici vei găsi un bilet de bancă și o scrisoare. Le vei trimite Academiei: este un premiu destinat să răsplătească cea mai bună lucrare asupra rășboaielor lui Suvaroff. Mai sunt însemnări de ale mele; le vei citi, și când nu voi mai fi, îți vor prinde bine.

Andrei nu-l asigură pe tatăl său că va mai trăi mulți ani; înțelese că aceste cuvinte ar fi fost rău primit.

— Am să împlinesc toate voințele tale, tată.

— Acum, adio!

Întinse fiului său mâna pe care acesta o sărută, apoi îl îmbrățișă.

— Să știi, prințe Andrei, că dacă vei fi omorît, bătrînul tău tată va suferi îngrozitor...

— Mai am o rugăminte, urmă prințul Andrei, dacă voi fi omorît și dacă am un fiu, crește-l dta...

— Să nu-l las nevastă, făcu bătrînul rîzând.

Rămaseră față în față, în tăcere. Ochiul scilpitori ai moșneagului priviau adânc în acei ai fiului său. Deodată bărbia începu să-i tremure.

— Mi-ai spus rămas dun... Acum du-te... Du-te... strigă el cu furie, deschizând el însuși ușa cabinetului său.

— Ce s'a întâmplat? se întrebară cele două prințese văzând intrând pe prințul Andrei și pe prag echipul bătrînului în halat, fără perucă și care striga mâniaș.

Prințul Andrei scoase un suspin și nu răspunse.

— Ei bine? se adresă el nevastă-să, și acest el bine? răsună sarcastic, ca și cum ar fi voit să spună: „Mai să isprăvim mai iute cu strîmbăturile“.

— Cum, deja? întrebă mica prințesă palidă de tot și privind și bărbatul cu spaimă. El o îmbrățișă. Ea scoase un strigăt și căzu leșinată, cu capul pe umărul său. El își retrase binișor umărul, o privi în față și o așeză încetșor pe un fotoliu.

— Adio, Mario, făcu el înduioșat, și după ce se sărutară, eși din odaie cu pași grăbiți.

Cum părăsi prințul Andrei salonul, ușa cabinetului bătrînului prinț se deschise repede și apărură silueta severă a moșneagului în halatul său ualb.

— A plecat? Bine a făcut.

El o privi aspru pe mica prințesă leșinată, scutură din cap cu un aer de dojană și închise brusc ușa.

XXVI.

În Octomvrie 1805, armata rusească ocupa sate și orașe din Austria, și regimente noi soseau fără încetare din Rusia, poposind în împrejurimile fortăreței dela Braunau, unde era cuartierul general al comandantului șef Kutuzow.

În ziua de 11 Octomvrie 1805, unul din aceste regimente de curind sosite se ținea la o jumătate milă de oraș, în așteptarea unei reviste. În ajun, înaintea ultimului marș, se primise porunca cum că comandantul șef va trece în revistă regimentul în marș. Cu toate că porunca nu era limpede și că comandantul regimentului se întreba dacă soldații trebuiau să fie în mare ținută ori în ținuta de serviciu, consiliul comandanților de batalioane hotărîse ca regimentul să fie prezentat în mare ținută.

Și soldații, după un marș de treizeci de kilometri nu închiseră ochii toată noaptea, ci o petrecură frecânduși armele și curățindu-și uniforme.

Aghirotanții și comandanții de companii făcură recensământul și a doua zi de dimineață regimentul nu mai prezentă înfățișarea unei mulțimi încoherente ca în ajun, ci a unei mase armonioase de două mii de oameni, din cari fiecare își cunoștea locul și datoria sa, și ale căror nasturi de uniformă strălucneau și erau compleți. Dealmintrelea nu numai exteriorul era în ordine, și dacă comandantului i-ar fi trăznit prin minte să cerceteze sub tunică, ar fi găsit la fiecare soldat o cămașă curată, și în fiecare ranită numărul de obiecte reglementar.

(Va urma).

Ministerul de Finanțelor.
Direcțiunea Comptabilității Generale
a Statului și a Datoriei Publice.
Datoria Publică.

Nr. 27624 28 Maiu 1911.

Publicațiune.

Purtătorii de titluri de rentă română 4%, misiunea din 1889, împrumutul de lei 10.000.000, al căror ultim cupon are scadența la 1 Iulie 1911, sunt informați că ministerul finanțelor a luat măsuri de a li-se libera o nouă foaie de cupoane, al cărei prim cupon va purta scadența de 1 Ianuarie 1912.

Posesorii unor astfel de titluri sunt invitați a depune, cu începere dela data a acestei publicații, borderouri ale căror formulare se liberează gratuit, semnate, în dublu exemplar, cuprinzând numărul și valoarea titlurilor ce posed.

Borderourile vor fi depuse:

În București:

La ministerul de finanțe (subdirecția datoriei publice);

La Banca Națională a României, și

La Casa de depuneri, consemnațiuni și economie.

În provincie:

La Administrațiile financiare.

În Franța:

La Banque de Paris et des Pays-Bas, Paris.

Posesorii titlurilor se vor prezenta la

autoritățile unde au făcut cerere pentru a li-se libera noile foi de cupoane; în acest scop vor prezenta titlurile ce posed, pentru a fi controlate și stampilate cu viza autorității, semnând de primirea noilor foi de cupoane pe verso celui de al doilea borderou.

Pentru titlurile cari se găsesc în păstrarea Casei de depuneri și, prin urmare, consemnate sub recepsele acelei Case, ministerul aduce la cunoștință că direcțiunea generală a Casei, de depuneri își ia sarcina de a aduce la titlurile aflate în păstrarea sa noile foi de cupoane.

Posesorii unor asemenea titluri vor adresa borderourile de cari se face mențiunea mai sus deadreptul direcțiunii Casei de depuneri, cu o cerere, în care să se indice numărul și data recepsei sub care se găsesc consemnate titlurile specificate în borderouri, precum și administrația financiară prin care s'a făcut depunerea.

Pentru fiecare recepșă se va face cerere separată și borderouri separate.

Pentru titlurile depuse ca garanții, dote, și de minori, etc., cererile de liberarea noilor foi de cupoane se vor face, fie de proprietarii titlurilor, fie de autoritățile cari păstrează recepsele constatatoare de efectuarea acelor depozite.

p. Ministrul de finanțelor,
D. G. Many.

O rugare modestă, care nu vă costă nici o oboseală, dar administrației ziarului nostru poate fi de mare folos. Ziarul nostru roagă pe onoratul public că la cererea prețurilor curente sau la o-î-ce cerere sau cumpărare să se provoace că adresa firmei a cetit-o în — ziarul „Tribuna“ din Arad. —

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI.

SITUAȚIUNE SUMARA.

1910.		1911.	
5 Iunie		28 Maiu	4 Iunie
ACTIV			
126 337 832	{ 89 027 832 Rezerva metal că aur 123 458 118	174 438 210	174 311 108
	{ 37 310 000 „ trate aur 50 843 000		
1 854 221	Argint și diverse monete	1 485 027	1 508 420
68 8 7 85	Portofoliu român și străin	111 838 841	115 876 975
26 758 627	{ *) Impr. pe ef. publice 8 149 400	21 415 711	21 344 404
	{ „ în cont curent 13 195 004		
11 999 876	Efectele capitalului social	11 999 789	11 999 789
14 728 943	Efectele fondului de rezervă	17 856 442	17 856 442
3 116 121	„ „ amort. imob. și mașin. de imprim	4 284 121	4 284 121
6 001 378	Imobile	6 023 565	6 023 582
713 031	Mobilier și mașini de imprimerie	737 485	737 531
837 174	Cheltueli de administrațiune	874 381	887 397
107 230 051	Depozite libere	112 143 460	111 639 660
36 169 923	Conturi de valori	19 275 964	16 875 081
34 247 473	Conturi curente	44 634 697	47 174 484
438 922 396		527 007 700	523 518 373
PASIV			
12 000 000	Capital	12 000 000	12 000 000
28 352 681	Fond de rezervă	30 399 907	30 399 907
4 180 436	Fondul amort. imobili. mobil. și mașin. imprim	4 461 614	4 461 614
251 157 331	Bilete de bancă în circulațiune	339 740 020	337 157 571
1 727 777	Dobânzi și beneficii diverse	1 784 355	1 805 281
107 230 050	Depozit de retras	112 143 460	111 639 660
34 204 117	Conturi diverse, sold	26 583 341	26 034 941
438 922 396		527 007 700	523 518 373

Scamptul 5%
*) D. bândă 5 1/2%

Căsătorie.

Un tânăr comerciant român, în etate de 26 ani, cu un mare magazin de ferărie într'un orașel românesc, care aduce un venit curat de 10—12 mii coroane anual, în lipsă de cunoștințe personale, caută pe astă cale o soție, domnișoară, ori văduvă tânără, cu zestre de 20—30 mii cor., o sumă care-i lipsește pentru cumpărarea unei a doua prăvălii în aceeași localitate. — Răspunsuri să se trimită la Administrația ziarului »Tribuna«.

VINURI

vechi și noi de vândut.

Adresațiivă cu toată încrederea la proprietarul de vii din Șiria (Világos) Petru Benea, căci Vă trimite numai vinuri bune, curate și pe lângă prețurile cele mai moderate.

Vinuri vechi: Vin alb K —68 litru. Rizling —70. Roșu —76.

Vinuri noi: Carbenet alb K 1— litru. Šiller K —54. Rizling K —56. Rizling și Ruje amestecat K —52 litru.

Rachie de treve (comină) K 1-50 litru. Rachie de drojdii 2-20, Rachie de treve (comină) specialitate K 2— litru.

Vinul și rachiea să expediază cu rambursă dela 50 litri în sus sub îngrijirea mea proprie Vase dau împrumut pe timp de două luni Pentru calitatea vinului garantez.

Petru Benea
propr. și neg. de vinuri
Világos (Arad m.)

Invenție Nouă.

Moară de oțel

pentru întrebuințare în economie și acasă, mașină excelent orzul, cucuruzul și grâul, se învârtă cu mâna, puterea de muncă a unui băiat de șasă ani, un kilogram pe minut pelângă garanță și se capătă numai într'o mărime.

Prețul 14 coroane.

Face aparate pentru desfacerea sămânței de lucernă și trifoiu, de mână cu puterea ori cu mâna cu puterea ori cu mâna, de aplicat în mașina de îmbătut ori de sine stătătoare. Prețurile să se întrebe la

Kádár Gyula

fabrică de aparate de desfăcut sămânța trifoiului și atelier de reparat mașini în

Nagyvárad, Villanytelep mellett.

Luca K. Alexievits

pregăitor de haine preoțești

NEOPLANTA — UJVIDÉK.

Recomandă atelierul său asortat cu toffelul de recvizite și haine preoțești de îmbrăcat în vremea slujbei în biserică. Pregătește tot-felul de icoane sfinte legate frumos cu aur și mătăasă, steaguri, prapore și altele. Icoana Mormântul lui Christos îl face foarte frumos. La cerere trimite catalog și preț-curant gratuit.

Adolf Wostry

atelier pentru garderoba de domni
Nagyszeben, Reisporgasse 11.

Recomandă magazinul său bogat asortat cu stofe de Sibiu, Braşov, Brünn și stofe englezești, apoi uniforme militare, costume englezești pentru dame; jachete, mantale, după fazonul cel mai nou pe lângă garanță, cu prețuri moderate.

Serviciu prompt și conștiincios.

Pentru sezonul de primăvară!

Recomand magazinul meu bogat asortat în

pălării albituri, cravate și mițe

Mare asortiment în pălării de băieți pelângă prețuri fixe. Totodată recomand atelierul meu de blănărie pentru efectuarea a toffelul de lucrări ce cad în bransa aceasta pelângă prețuri moderate și serviciu prompt.

Cu deosebită stimă:

Joan Bálint (János)

Timișoara-Fabric. Palatul orașănesc.

Pentru femei și bărbați

CAPSULELE SĂNID

s'au adeverid ca cel mai sigur remediu fără nici o injecție, contra pleuragiilor subite și cronice. O cutie cu instrucția aplicată (conținând 100 capsule) 6 cor. Unicul remediu sigur contra slăbirei și impotenței funcționale sunt renumitele capsulele întăritoare ale Drului Timkó, sticla costă 10 cor. și se trimite contra ramburs dela

Farmacia „Magyar Király“
Budapesta, V., Marokkói-utca 2,
Piața Erzsébet.

Corespondența să se facă în limba română.

Rudolf Hiller, lăcătuș artistic și pentru edificii,

Sibiu—Nagyszeben,

Atelierul: Rosenfeldgasse 6/a; Locuința: Wagnergasse 23

Primește lucrări de lăcătușerie, precum: grilaje la case noi, porți, trepte, balcoane, îngrădituri la grădine și morminte. Casse de bani contra focului în ori-ce execuție. Telefoane de casă, telegrafe și sonerii electrice, apoi, apaducte, aranjament pentru camere de baie, closete și fântâni cu pompă pe lângă prețuri moderate și execuție artistică. Ori-ce reparaturi se efectuează repede cu prețurile cele mai ieftine și pe lângă garanță.

Anunțuri

primește administrația „Tribunei“, pe lângă prețurile cele mai moderate.

MEGYERI IMRE

văpsitor de haine, curățător chimic, broderie, și institut pentru spălătul rufelor cu aburi, în ALBA IULIA. Gyulafehérvár. Széchenyi-u. (lângă biserica călug).

Primește curățiri lucioase și fine, curățire de trusouri, albituri de desupt, de masă și de pat, perdele și ori-ce lucruri din bransa aceasta cu prețuri foarte moderate. Curățire și vopsitorie chimică de tot-felul de haine pentru bărbați și femei, pardesii fără a le desface, apoi materii de mobile, perdele, dantele etc., cu prețuri moder.

„VICTORIA“

institut de credit și economii societate pe acții. **Fondată în anul 1887.**

Centrala în **Arad** Calea Arhiducelui Iosif 2 (vis-à-vis de primărie)

Filiale în **Șiria** (Világos) și **Chișineu** (Kisjenő). Casele proprii.

Capital societar . . . . . 1,200.000.— Cor.
Fond de rezervă . . . . . 1,100.000.— Cor.
Depuneri spre fructificare 11,000,000.— Cor.
Circulațiunea anuală . . . 280,000.000.— Cor.

Primește depuneri spre fructificare, despre care eliberează libele.

Pentru sumele depuse fără termen de abziceră și rămân la bancă pe timp mai scurt de 3 luni de zile, plătește deponenților 4% interese, — pentru depunerile elocuate pe timp mai îndelungat de trei luni de zile, după mărimea sumei depuse: plătește deponenților 4½% și 5% interese fără de nici o detragere.

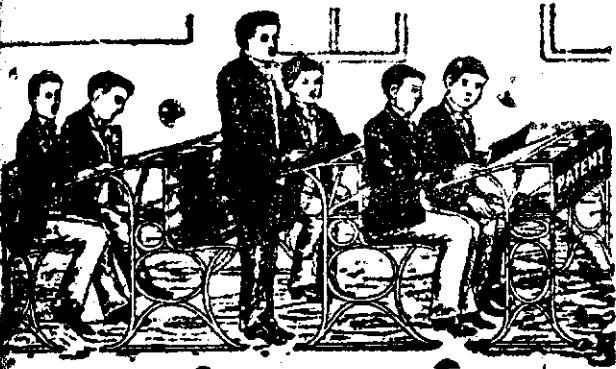
Acordează împrumuturi ipotecare pe case de închiriat și pe proprietăți de pământ.

Escontează cambii și acordează credite cambiale cu acoperire ipotecară.

Dă anansuri pe efecte publice (Lombard).

După toate depunerile contribuția (darea) de interese o plătește institutul separat.

Cele mai moderne
mașini mobile de fier și aramă
 și cele mai practice
**bănci higie-
 nice de școală**

și mobilarea locuințelor, hotelurilor, spitalelor și școlilor, precum și obiecte fabricate din cele mai bune materiale din țară, lucrările cele mai solide de artă și construcție se livrează numai de către firma

Bernhardt Rezső utóda

Brassó, str. Neagră nr. 33.

Tot așolo e cancelaria și fabrica montată cu cele mai noi mașinării.

INȘTIINȚARE.

Am onoare a aduce la cunoștința on. public român din loc și jur, că am înființat în **Arad, Józsefhercege-ut No 9**, un

nou institut de văpsit, curățire chimică și spălarea albiturilor cu aburi

bine aranjat și corâspunzător cerințelor moderne de azi. Praxa câștigată pe acest teren în capitală și alte orașe mai mari ale țării, sunt în stare să îndeplinesc toate condițiile celor mai grei pretenziuni. Asigur onor. mușterii pelângă serviciul prompt și eficient — cu prețurile cele mai ieftine.

Rog binevoitorul sprijin, al on. public

Cu stimă:

EUGEN JUNCAN.

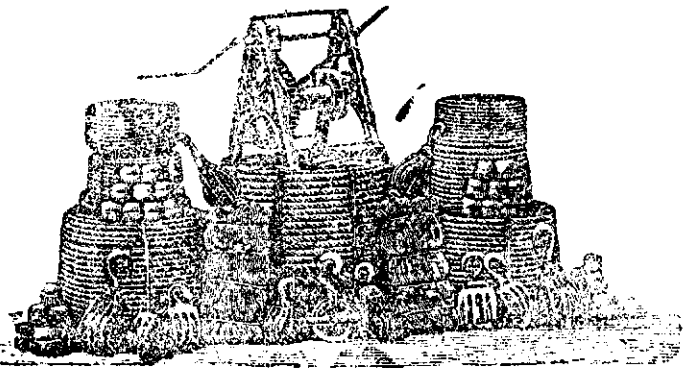
Comandele din provincie se efectuează prompt.

Funăria cea mai mare din Ungaria-sudică — este a lui **Joanovics János** Tot-feiul de funil de cânepă, de fir, brăcii, legătoare. Așezare și scurtare de funil de cânepă pentru transmisiuni. — **Lugoj (Lugos)**. Atelierul: strada Făgetului No 77. — Magazia și birou: Piața Izabella. —

Funării de cânepă, pentru uzinuri și economii:

Funii pentru trăsuri (pentru fân), legătoare de șnopi, funii pentru boi, opritoare ștreanguri, namacuri, mreje pe pescărie, funii pentru cai etc.

Torturi pentru țesături, brăuri de cânepă și de jută (pânză), bătaoare de cânepă, pânze (Pack) țesături, saci de cânepă, pânză și jută, pânze impenetrabile, sbiciuri, cergi și codoriști etc. etc. Serviciu prompt

Primul atelier ardelean aranjat cu putere electrică pentru scobirea pietrelor și fabrică de pietrii monumentale. ==

Gerstenbrein Tamás és Társa

sculptori și măiestrii piatrari.

Atelierul central al magazinului: **Cluji—Kolozsvar, Dézsma-u. 21.**

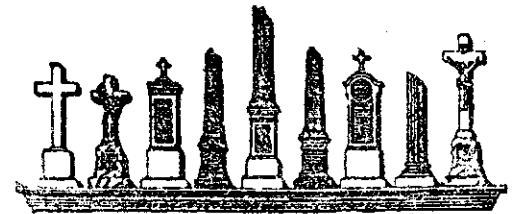
Magazin de pietrii monumentale, fabricate proprii din marmoră, labrador, granit, sienit etc.

Biroul central:

Sibiu—Nagyszeben, Fleischer-gasse 17.

Filiale:

Déva și Nagyvárad.

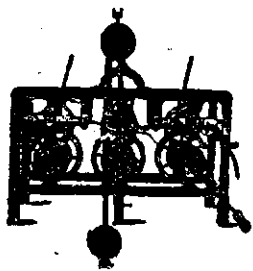
Oroloage de turn

pentru palate, case comunale, fabrici, locuțe private regulează și aranjază mai favorabil:

Müller János,

Succesorul lui Mayer Károly dela prima aranjare cu vapor a fabricii de oroloage din :

Budapesta, VII., Tököly-ut 52.
 — (Casa proprie). —

Cataloage și specificații de prețuri trimis gratis și franco

Johann Spiler fabricant de cuptoare de lut.

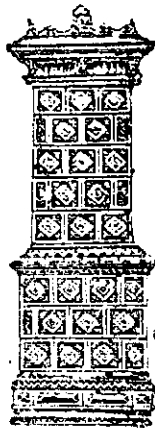
Sibiu—Nagyszeben, Neustiftgasse 2.

Atrage atenția on. public. că primește pregătirea a ori-ce fel de

cuptoare

descărare și zidirea vetrelor de fier cu prețuri convenabile și pe lângă serviciu prompt și conștințios.

Comandele se execută imediat.

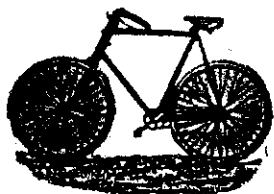

Leitner Sándor

mechanic și electrotehnic
Cluj—Kolozsvar,
 Strada Deák Ferencz Nrul 30.

Vinde și repară pe lângă prețuri moderate: case de bani, biciclete,

mașini de cusut, gramafonuri și mașini de scris. — Primește ori-ce muncă de bransă, precum: introducerea soneriilor, a lumini de electrice și a diferitelor motoare.

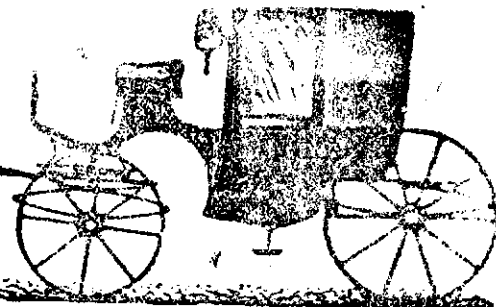
Orice reparaturi cu promptitudine și cu prețuri ieftine!

Mare asortiment de **factoane,**

trăsuri

închise și deschise,
trăsuri cu un cal

căruțe

pentru economie, lucrate foarte solid, le recomandă

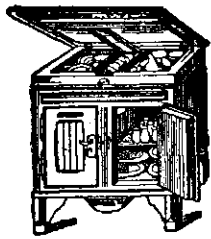
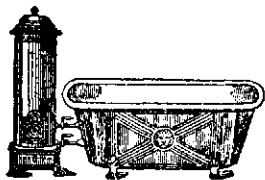
CAROL WEINDEL, fabricant de trăsuri

SIBIU—NAGYSZEBEN, str. Șaguna No 19.

Compoziții din cel mai bun material!

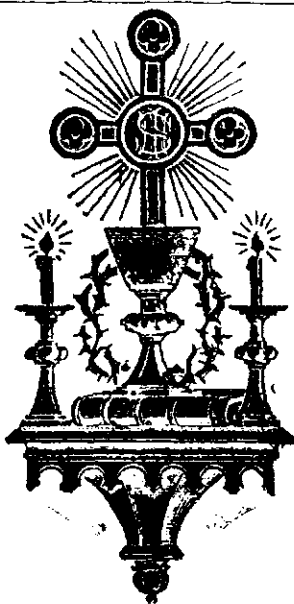
Dulapuri de gheață, vane de scăldat

provăzute cu cuptor
de încălzit

Vane de legănat, de șezut și pentru copii precum și orice articole igienice în execuție solidă se află în asortiment bogat, pe lângă prețuri convenabile. Toffelul de lucrări de tinichea pentru clădiri, apeducte cu gaz aerian, instalații electrice.

H. M. WOLLNER, Budapest V.,
Arany János-utca 22/II. (Colțul Bálvány u.)
Telefon 36-63. Catalog gratis și franco.

JOSEF JIKELI

SIBIU (Nagyszeben), Strada Cisnădiei 47.
neguțatorie pentru articlii de sticlă, porcelan și metal; fârfurii și blide înflorate, rame p. icoane și globuri, lămpi, oglinzi, țigle de sticlă etc.

Recomandă scule bisericești :

Cupă și vas de botez; Potire argintate și pe dinăuntru aurite; Cădelniță; Caldărușe pentru apă sfințită; Candele de părete de bronz; Candele argintate; Crucii; Sfesnice de altar, Candelabre ș. a. Ieftin de tot: **Candelabru aurit** pentru 6 luminări, în mijloc cu vas pentru unt-de-lemn și glob de sticlă roșie cu prisme de sticlă cu tot prețul 43— Coroane. — La dorință servește cu catalog gratis și franco. — Telefon 190.

Avis!

Domnilor fabricanți și particulari le aduc la cunoștință, că am edificat o

tornătorie artistică pentru metale
SIBIU, Strada Margaretha Nrul 18

Prin practica mea bogată câștigată în țară și streinătate mă aflu în plăcuta poziție să pot satisface oricărei cerinți de branșe, în bronz, messing, ținc, cositor, aramă, după desemn ori după modele vechi.

Andrei Paksa,
Sibilu — Nagyszeben.

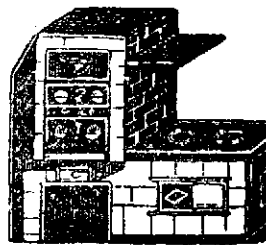
Serviciu prompt!
Prețuri ieftine!

CARL GÜRTLER

lăcătuș artistic și pentru edificii

SIBIU Str. Elisabeta 26

se recomandă la toate lucrările ce se țin de specialitate mai ales
LA ZIDIRI NOI.

Lucrări ornamentice, precum peatră grilaj, grilaj la morminte și galerii, se pregătesc conform gustului în modul cel mai succes. Paratonere și montarea lor. Instalațiuni de apeducte, closete, baie, introducere electrică executate cu măiestrie.

Reparaturi se primesc. Mare magazin de căminuri perpetue în diferite mărimi.

Carl Gürtler junior.

Fondat la 1875.

Fondat la 1875.

BLATTNER KÁLMÁN

prima fabrică de oglinzi și cadre de tablouri în
DEBRECZEN.

Recomandă negustorilor de galanterie

oglinzile de bazar calitatea I și II,

în culoarea lemnului de nuc, mahagon și natură, deasemenea geamgiilor (uiegarilor) cadre $10\frac{1}{16}$ și $8\frac{1}{10}$ poleite în culoarea nukului pentru oglinzi, cu sau fără oglindă. *Ostrete din arin rusec*, pentru cadre în culoarea nukului sau mahonului. *Oglinzi pentru cutii și toaletă.*

Preț-curent și modele se trimit gratuit.

= Atelierul de fotografariat a lui =

== **Csizhegyi Sándor** ==

Cluj-Kolozsvár, Piața Mátyás király-tér Nr. 26.
— (Lângă farmacia lui Hintz). —

Aici se fac și se măresc cele mai frumoase fotografii, deasemenea acvarele, picturi în olei, specialități în pânze ori mătase, cari prin spălare nu se strică. La firmă fiți cu băgare de seamă n'o confundați, Cluj-Kolozsvár, Piața Mátyás király-tér No 26, lângă farmacia lui Hintz. — Referindu-vă la acest ziar veți avea favor în prețuri.

STEFAN SLADECK IUN.
FABRICĂ DE MOBILE

VÎRSET

strada

Kudritzter No. 44-46.

: Cea mai renumită :
mare fabrică
de mobile
din sudul Ungariei
(Versecz).

Pregătește mobil-
ele cele mai mo-
derne și luxoase
cu prețuri foarte
— moderate. —

Mare depozit de plane
excelente, covoare, per-
dele, țesături foarte fine
— și mașini de cusut. —

